NIEUWSBODE.

Orgaan der Nederlanders in Noord-Amerika.

11. JAARG. NO 8. SHEBOYGAN, WISCONSIN 28 MAART 1860. GEHEEL NO. 528.

De Nieuwsbode,

verschijnt op WOENSDAG van iedere week.

A. POTT, Uitgever.

Voorwaarden van Inteekening,

$ 2,00 per jaar, stiptelijk in *Vooruitbetaling.*

Twee nommers voor den afloop van het abonnement krijgt de inteekenaar eene waarschuwing.— Die daaraan niet in tijde eenig gevolg geeft, wordt van de lijst geschrapt.

ADVERTENTIE-PRIJZEN.

Van 8 tot vijf regels, voor de eerste plaatsing $1. Voor 8 regels of minder 0,50. Voor elke volgende plaatsing 0,25. Geboorte-, Huwelijks- en Doodberigten, ieder 25 Cents.

Toezendingen franco.

The Nieuwsbode,

is published on WEDNESDAY of each week.

A. POTT, Proprietor.

[illegible]

ADVERTISING

at the usual rates.

Book and Job Printing,

in all its branches, in the Dutch, German and English languages, [illegible] executed at reasonable prices.

Nieuwstijdingen.

NEDERLAND.

Het Ministerie.

Een nieuw Ministerie is opgetreden.

Nieuw, in zooverre gewigtige departementen als Financiën, Binnen en Buitenlandsche Zaken en Justitie, andere hoofden erlangen.

Van de nieuwe Ministers behooren de Heeren van *Hall* en *Godefroi* tot hen, die het spoorwegontwerp in de Tweede Kamer met de meeste kracht hebben bestreden. Dat feit verdient de aandacht, omdat het vorig Ministerie ten gevolge der verwerping dier wet in de Eerste Kamer uit elkaar is gevallen.

Welke gewaarwordingen ons bij de optreding van dit Ministerie bezielen? Wij gevoelen noch groote vreugde, noch groote droefheid. Wij schorten ons oordeel op, tot dat wij deze mannen aan het werk zullen gezien hebben. In zooverre het Ministerie zijn ontstaan te danken heeft aan de verwerping der spoorwegwet, heeft het een zeer natuurlijke en normale raison d'etre.

Bij ons is het met een ministerieele crisis niet gelegen als in Engeland. Daar is geen ministerie onder een votum van het Parlement gevallen, of de partij die aan het roer der zaken moet en zal komen, is juist daardoor aangewezen; en bij de gesteldheid der partijen in Engeland sluit dat tevens de aanwijzing van de mannen dier partij, die in het ministerie zullen treden, in zich.

Bij ons is het anders. Wij kennen geen partijen gelijk aan die van Engeland; wij kennen evenmin leaders en chefs der partijen gelijk daar. Allerminst kennen wij die in zake der spoorwegen. Voor, zoover wij ons in het bezit van politieke partijen verheugen, heeft juist de spoorwegstrijd daartoe gestrekt, om ze dooreen te mengen, en haar invloed op de stemming onzigtbaar te maken.

Maar in Nederland, evenzeer als in Engeland, is het wenschelijk dat een ministerieele crisis nooit iets anders zij dan het logisch resultaat van een votum der vertegenwoordiging; dat het nieuw optredend Ministerie de gedachte van de meerderheid dier vertegenwoordiging uitdrukke.

Voldoet dit Ministerie aan dien eisch? Ziedaar, met het oog op de geringe meerderheid, waarmede de spoorwegwet in de Tweede Kamer aangenomen, in de Eerste Kamer verworpen werd; met het oog bovenal op de vaak hemelsbreed verschillende beweegredenen die en hier en daar de leden van meerderheid en minderheid bij het uitbrengen hunner stem leidden—een moeijelijke vraag.

Wij zijn echter geneigd, uit het feit-zelf der optreding van dit Ministerie, tot een antwoord in bevestigenden zin te besluiten. Wanneer deze mannen zich niet in staat hadden gevoeld, de question brûlante als ministers onder de oogen te zien, wanneer zij in zich niet de kracht gevoelden, om de spoorwegen ter hand te nemen en met een plan op te treden, waarop zij de goedkeurende stem der vertegenwoordiging meenen te kunnen verwachten—wel onverantwoordelijk en wel dwaas zouden zij gehandeld hebben, door den ministerieelen zetel in te nemen.

De crisis ten gevolge waarvan het vorig Ministerie uiteenging, was niet scherp genoeg geteekend, om de opvolgers van zijn leden, in zoo verre als dat bij ons mogelijk is, als met den vinger aan te wijzen. De Heeren *van Hall* en *Godefroi* behooren tot de heterogene partij van hen, die het spoorweg ontwerp hebben doen vallen, en het is te danken, dat de heer *van Heemstra*, ofschoon geen lid der Kamers, zich eventeer onder die partij rekende; ziedaar het eenige, wat men zeggen kan, en wat, terwijl de zaken zoo geschapen staan, hun optreding naar aanleiding der spoorwegen verklaart en wettigt.

Wij verliezen nevens de materieele, de politieke zijde der zaak niet uit oog. Wij hopen echter van een politiek programma, met klinkende woorden als liberaal of gematigd liberaal, verschoond te blijven. Wij verlangen geen liberaal of gematigd liberaal ministerie. Wij verlangen een ministerie dat eerlijk, opregt, krachtig, de Grondwet handhaaft en ten uitvoer legt; niets meer en niets minder. Doet het ministerie dat, het zal in zijne algemeene politieke rigting op onze ondersteuning kunnen rekenen; wijkt het daarvan, in welke zaak ook, af, wij zullen het met al onze krachten bestrijden.

Het Ministerie is langs een niet abnormalen weg tot zijn bestaan gekomen; dat zegt in Nederland reeds iets. Het stelle een aannemelijke eindregeling der spoorweg quaestie voor. Het zij grondwettig en houde zich aan de Grondwet vast.

Wij bestrijden noch verdedigen namen, maar daden. Wij zweren niet bij partijen, maar bij de Grondwet. Wij wachten op de daden van deze mannen.

ROTTERDAM 16 Februarij. Een van den Gouverneur-Generaal van Nederlandsch Indië over Triest ontvangen telegram, gedagteekend Buitenzorg 24 December 1859, meldt: "De zaken in Boni en Bandjermasin gaan goed." (St. Ct.)

NIJMEGEN Dins 15 Februarij.—Naar men verneemt is men tot het besluit gekomen om het menschonteerende slaan aan boord der oorlogschepen, zoo veel mogelijk af te schaffen en de overtredingen der matrozen, die wel het allermeest bestaan in het zoogenaamde " op straat zijn",—d. i. over den verloftijd aan den wal blijven,—te straffen met eene korting op hunne gagie, geëvenredigd aan de dagen die zij weg blijven. Die verbeurd verklaarde gagie zou dienen tot aankoop van tabak voor de equipagie. Ook heeft men het plan om het alhier liggende en tot [illegible] batterij ingerigte linieschip op de reede van Texel te leggen en de weerspannige matrozen daarop te detineeren en te doen arbeiden. Men [illegible] van dezen maatregel voor schepen in de haven veel goeds.

[illegible] 13 Februarij. — Gedurende een paar dagen hebben alhier des avonds vechtpartijen plaats gehad, voornamelijk tusschen Zwitsers, [illegible] en Belgen, die echter thans zijn [illegible] zijn drie personen ernstig gewond [illegible] [illegible] overleden.

— Aan kapitein Walland van Emden, die deser dagen, met levensgevaar gered heeft de bemanning van het Nederlandsche schip *Alber Hna*, kapt. [illegible], van Newcastle naar Leer, dat op den [illegible] gestrand was, is de gouden medaille voor het redden van drenkelingen in Hannover vereerd.

CAPELLE a. d. IJSSEL 15 Februarij. C. Noorlander, alhier heeft eene wilde zwaan, die ruim zeven voet vlugt heeft, geschoten.

Men schrijft onsuit Camaret, de dato 9 dezer, het volgende:

"Het lijk van kapitein *Baudits*, gevoerd hebbende het alhier verongelukte Nederlandsche schip *Maria Elisabeth Magaretha*, is eergisteren op het wrak gevonden en denzelfden dag, met hetzelfde ceremonieel als waarmede men zijne sieven ongelukkige lotgenooten begraven heeft, ter aarde besteld.

"De eerste stuurman, *Latour*, die den lijkstoet mede begeleidde, nam, op de begraafplaats gekomen zijnde, het woord, en rigtte in de Fransche taal, die hij vloeijend spreekt, eenige woorden van afscheid en hulde aan den afgestorvene, en zich daarna tot de omstanders wendende, dankte hij hen, op gevoelvollen toon en in naam van al zijne lotgenooten, voor al het goede dat zij met zelfopoffering aan de arme schipbreukelingen hadden bewezen. Deze geimproviseerde rede maakte een zeer diepen indruk op de aanwezigen en allen waren zigtbaar getroffen door de dankbetuigingen die hun op eene zoo nederige en krachtige wijze werden toegebragt, door dezen jongen zeeman, die zich gedurende zijn verblijf alhier een iders sympathie heeft weten te verwerven."

(N. R. C.)

ROTTERDAM 17 Febr. — Dezer dagen had al hier in het pakhuis van den heer *T. aan de Vest* een brutale diefstal plaats. Niet minder dan vijf personen moeten de buitendeur hebben opengebroken, en vervolgens, na den trap te zijn opgegaan, nog een zolderdeur. Op dien solder nu hebben zij zich meester gemaakt van vijf en twintig stuks hammen, waarvan zij er echter een op den trap hebben achtergelaten. Het is de politie gelukt de daders op het spoor te komen; aanvankelijk werden drie hunner en later de beide overige in verzekerde bewaring genomen.

HAARLEM 16 Febr.—Heden avond, omstreeks 8 ure, is brand ontstaan in de werkplaats van de azijnmakerij van den heer *H. D. Gildemeester Buse*, firma Wed. *H Draveman* en Zoon, aan de Smalle Oudegracht, alhier. De uitgestrekte achtergebouwen van deze bloeijende fabriek zijn geheel vernield, hoewel de gansche brandweer zeer spoedig ter hulpe was toegesneld. Wijd en zijd door den fellen noordoosten wind voortgedreven, vlogen de vonken over de stad en bragten de ingezetenen van dit digt bebouwd gedeelte dezer gemeente in ongerustheid. Omstreeks elf ure verminderde het vuur en kon men het er voor houden, den brand meester te zijn.

Tegelijkertijd was in de Lindestraat, bij den loodgieter Clausing, brand in den schoorsteen ontstaan, die zonder spuiten zich van zelve bluschte doch niet weinig bijbragt om de opschudding en verwarring te vermeerderen.

— In de Magere Varkensteeg alhier had heden avond een gruwelijk voorval plaats. Een man, die eene vrouw met welke hij zich in den laatsten tijd dikwerf op straat had vertoond, reeds bij herhaling gedreigd had te zullen vermoorden, poogde die bedreiging tot uitvoering te brengen. Oogenschijnlijk met haar op een goeden voet bevond hij zich met haar in genoemde straat, toen hij eensklaps een pistool te voorschijn haalde en dat op de vrouw loste, met dit gevolg dat zij deerlijk verwond werd. De dader werd terstond gearresteerd en de vrouw werd zoo spoedig doenlijk geneeskundige hulp toegebragt.

VLISSINGEN 19 Febr. — Te midden van de vreugde en de algemeene hartelijke belangstelling, waarmede in de rijk versierde zaal van den Prinsentuin de verjaardag van Neerlands beminden Koning gevierd werd, vernam men eensklaps den hoogst zonderbaren, maar verontrustenden kreet: *Zeeland zinkt!* Honderden snelden naar het Maritime-dok, en — werkelijk, daar was het fraai gebouwde stoomfregat *Zeeland*, onlangs eerst van eene voortreffelijke stoommachine voorzien, bezig met langzaam te zinken; alles was in de weer, ruim 1—5 ellen water was reeds in het schip gedrongen; bij laag water gelukte het echter door aanhoudend pompen het water te verdrijven en door doeltreffende pogingen is men de ramp voorgekomen, dat *luctor et emergo*, geen *luctor et emautor*, en de treurige *allusie* op deze schoone, maar ongelukkige provincie geene *waarheid* werd; men weet niet met juistheid waaraan dat toeval te wijten is, maar deskundigen zeggen, dat het alles behalve voordeelig voor de fransje machine en zeer nadeelig voor de kruidkamer is.

(*Amst. Ct.*)

ZWOLLE 21 Febr.—Gisteren had alhier een dier betreurenswaardige voorvallen plaats, waarover zoo menigmalen eene waarschuwende stem in de dagbladen is opgegaan. Vier kinderen, jongens van verschillenden leeftijd, vermaakten zich in eene wagenschuur, gelegen bij de stads mestplaats. Een hunner, het zoontje van zekeren *G.*, vatte een geladen geweer, dat aldaar boven op eene oude kar geborgen stond, en hetwelk, naar men verneemt, door den mestbaas gebruikt werd om kraaijen te schieten. Al spelende schijnt genoemde jongen den haan van het geweer te hebben overgehaald, met het noodlottig gevolg, dat het schot afging en een zijner speelgenooten, genaamd *H. K.*, ongeveer 9 jaren oud, doodelijk in het voorhoofd werd getroffen. Een timmerman, aldaar werkzaam, schijnt niet gemerkt te hebben dat zij zulk een gevaarlijk spel dreven, maar zag na het vallen van het schot de treurige uitkomst. De heer commissaris van politie heeft zich onmiddellijk naar de plaats van het ongeluk begeven en het noodige onderzoek ingesteld.

OOSTERHESSELEN 20 Febr. — Voor eenige dagen is hier een oude, reusachtige beuk geveld, wiens stam niet minder dan 16 voet omtrek had en een kruin van verbazenden omvang. Gewoonlijk werd hij met den naam van wonderboom bestempeld, en daar hij in de nabijheid van den openbaren weg stond, trok hij de aandacht van menig vreemdeling. Zijn hout zal gebruikt worden voor een nieuwen molen en niet minder dan 30 wagens zullen noodig zijn om het te vervoeren.

ROTTERDAM 23 Febr. — Een over Triest van den Gouverneur-Generaal van Nederlandsch Indië ontvangen telegram, dd. Batavia 14 Januarij 1860, luidt: "De *Onrust*, gestationeerd op den Barito, is door den vijand overvallen, die het stoomschip heeft doen zinken, na het staf-majoor en de equipage, in alles 62 personen, te hebben vermoord. De laatste tijdingen van Boni zijn voldoende. De stoomkorvet Admiraal Koopman is in goeden staat aangekomen."

Het Departement van Marine zal, door middel van de Staats Courant, de namen bekend maken der bemanning van Zr. Ms. stoomschip *Onrust*, die bij de aan dat schip overkomen ramp het leven heeft verloren, zoodra daarvan officieel berigt ontvangen is. (Staats Courant)

— Nadat het heden gedurende den geheelen dag vrij hard had gewaaid, verliep de wind zich des avonds ten vijf ure tot een geweldigen storm uit het westnoordwesten, die, voor zoover wij tot nog toe weten, wel geen persoonlijke ongeluk heeft veroorzaakt, maar waardoor vele schoorsteenen, vensterruiten, dakpannen enz. vernield of uitgerukt werden. Van de vlaggen, ter gelegenheid van den verjaardag van Z. K. H. Prins *Frederik* uitgestoken, waaiden velen geheel aan flarden, onder anderen die van den Groote Kerktoren en van de Societeit Harmonie. Ten acht ure was de storm eenigermate bedaard.

MIDDELBURG 23 Febr. — Bij den vrij hevigen wind van de laatste dagen en den hoogen vloed zijn ll. Maandag twee zeer kleine polders onder de gemeente Nieuw-en St. Joostland onder water geloopen, de eene bekend onder den naam van Walravenpolder en de andere onder dien van Zaagmolenpolder. Dit werd voornamelijk bevorderd doordien de vloeddeuren van de keersluis in het Arnemuidsche Kanaal, wegens daaraan te doene herstellingen, waren uitgenomen. Beide hebben echter slechts de geringe oppervlakte van omstreeks een bunder en waren alleen door eene kade bedijkt. De schade schijnt alzoo niet zeer belangrijk te zijn.

BELGIE.

ANTWERPEN, 20 Febr. Gisteren avond hadden wij hier een zeer zonderling weder. De bliksemstralen doorkliefden de lucht en donderslagen ratelden, terwijl de sneeuw in groote vlokken viel en de wind loeide. Dit onstuimig weder duurde den ganschen nacht voort en ook heden morgen bleef het sterk sneeuwen. Te Lierre sloeg de bliksem gisteren avond tusschen acht en negen ure in den toren der kerk van Saint Gommaire en veroorzaakte brand, die echter spoedig gebluscht werd. Men zegt dat de bliksem ook in een huis te Mechelen is ingeslagen, zonder nogtans veel schade te veroorzaken.

Ook uit Brussel, Luik, Leuven en Namen ontvangt men berigten nopens den sneeuwstorm en het onweder van ll. Zondag avond. Te Luik werd een buitengemeen fel bliksemlicht, gevolgd door zware donderslagen, waargenomen. Onder Leuven is de kerk te Wesemael door den bliksem getroffen en met eenige aangrenzende huizen geheel door het vuur vernield. Uit de stad werd eene afdeeling pompiers met de noodige bluschtoestellen naar het dorp afgezonden.

— Te Saint Jean d'Aulph, in Chablais, heeft dezer dagen een vreeselijke brand gewoed. In korten tijd werden 17 huizen in den asch gelegd, waardoor 17 huisgezinnen, te zamen 87 personen uitmakende, van huisvesting werden beroofd.

DUITSCHLAND.

WEENEN, 14 Feb. Eergisteren avond werd een transport van ongeveer 30 staatsgevangenen, uit Venetianen bestaande, onder sterk escorte, van Salzgries naar het noorderstation vervoerd. Zij zullen in eene der noordelijke vestingen in bewaring gesteld worden.

— In de *Ost Deutsche Post* wordt een schier ongeloofelijk feit uit Venetië gemeld. Een gondel, waarin zich geldwissel ars bevonden met eene som van 100,000 florijnen, is midden in Venetië door roovers aangevallen, die zich natuurlijk van de geldswaarde hebben meester gemaakt.

De roof geschiedde tusschen vijf en zes ure in den namiddag. In den gondel bevonden zich de bankiers *Masiero* en *Penso*, een bediende en de kas, die zij dagelijks van hun kantoor naar hunne woning overbrengen. De roovers waren gezeten in een vaartuig, vipera genaamd, lang en smal van voren, aan den voorsteven met eene ijzeren punt voorzien en driemaal sneller varend dan de gewone gondels. Zulk een vaartuig nu, waarvan het gebruik alleen bij roeiwedstrijden en aan tolbeambten is toegestaan, door zes roeijers bemand, werd met volle vaart tegen den met geld beladen gondel aangestuurd. Door den schok vielen de roeijers daarvan over boord en moesten zich al zwemmende redden. De roovers maakten zich nu van de kist met geld en bankpapier meester en verdwenen toen weder spoedig in den doolhof der kleinere kanalen, zoo dat alle vervolging en nasporing vruchteloos bleef.

KEULEN, 15 Feb. Het ontwerp van den aanleg van een spoorweg van Scheveningen, langs s'Gravenhage naar Gouda, met eene aansluiting aan den Rijnspoorweg aldaar, vindt in het belang der gemeenschap met Engeland, veel bijval in de Rijnstreken.

BERLIJN, 27 Feb. Men spreekt van stappen, welke de Fransche Regering doen wil om die Kabinetten, welke door de jongste onderhandelingen wantrouwen jegens hare politiek aan den dag hebben gelegd, gerust te stellen en zich met hen over de vereffening der in strijd zijnde vraagstukken te verstaan. Een reeds sedert lang verspreid gerucht, wegens eene vertrouwelijke zending van Frankrijk aan ons Hof en aan dat van Petersburg, wordt op nieuw levendig en met dat doel in verband gebragt. Vroeger werd de heer *Mocquard*, nu graaf *Walewski*, als de man genoemd, wien deze zending zou worden opgedragen.

FRANKRIJK.

PARIS, 24 Febr. — De *Constitutionel* deelt een ministerieel artikel mede van den heer *Grandguillot*, getiteld: Aan wien de schuld? Het is eene vrij omslagtige ontleding van den laatsten brief des ministers *Thouvenel* aan den hertog *de Grammont*. Het is de schuld van den H. Stoel dat hij de Romagna heeft verloren, hij is onagtig haar weder meester te worden; en wanneer hij het beproefde zou hij niet anders kunnen doen dan de moordtooneelen vernieuwen.

"Het beleg van Perugia is eene bladzijde te veel in de jaarboeken der Kerk van onze dagen." Maar *le Constitutionel* geeft eene met weinig opregtheid gevoede hoop te kennen wanneer hij zegt te gelooven, dat alles nog te herstellen zou zijn: "Wij meenen, zegt hij, geregtigd te zijn tot het vertrouwen dat de H. Stoel, in 't eind zo gepraleerd over de bekende inblazingen, niet zal aarzelen om de gebeurtenissen hare waarde toe te kennen." Met ronde woorden gezegd: om de Romagna op te offeren.

De *Moniteur* en de *Constitutionel* voerden zulk eene taal niet in de maand Augustus, toen Perugia beefde onder den aanval der Zwitsers en zelfs meende toen de *Moniteur* het gerucht te moeten tegenspreken van de wreedheden door de Pauselijke troepen bedreven.

Men verzekert mij heden dat de mededeeling der circulaire van den heer *Rouland* een zeer pijnlijken indruk heeft gemaakt in officieele kringen; de inhoud daarvan was eenige dagen geleden door den Keizer goedgekeurd en zij werd onmiddellijk naar alle aartsbisschoppen en bisschoppen verzonden. De mededeeling valt nu heden juist zamen met de nieuwe onderhandelingen welke met de Romeinsche kanselarij zijn geopend. Zijn die onderhandelingen ernstig gemeend? Waarop zullen zij uitloopen? Ik zou het u nog niet durven voorspellen; ik kan u alleen verzekeren dat er groote opgewondenheid heerscht aan de ministerien van buiten en binnenlandsche zaken. De circulaire van den heer *Rouland* schijnt inderdaad op het terrein te komen van den minister van binnenlandsche zaken en van diens bevoegdheid; telkens wanneer zoo iets plaats grijpt, ziet men geene samenwerking bij de verschillende magten maar een onderlingen naijver tusschen de betrokken ministerien.

— Op voorstel des ministers van oorlog zijn 875 veroordeelde militairen, die in Frankrijk en Algerie in verzekerde bewaring gehouden werden door den Keizer begnadigd. Aan 396 daarvan is het overige van hunnen strafttijd geheel kwijtgescholden, terwijl de 280 anderen eene vermindering daarvan hebben verkregen.

Le Siecle, eene brochure van mgr. *Gerbet*, bisschop van Perpignan, besprekende, zegt onder anderen het volgende:

"De Prelaat besluit zijn werk met eene soort van adres aan den Keizer der Franschen en beschuldigd daarin Piemont! "de hinderpalen zijn de Piemontezen!" roept hij uit.

"Daar mgr. *Gerbet* van den Keizer spreekt, mogen ook wij van hem spreken. Wie zou beter dan hij kunnen weten dat de Piemontezen de hinderpalen niet zijn? Is het de Koning van Piemont die *Pius IX* heeft belet de hervormingen in te voeren, in den brief van *Napoleon* aan *Edgar Ney* verlangd? Is het de Koning van Piemont die zich heeft verzet tegen de teruggave van den jongen *Mortara*. Is het de Koning van Piemont die er zich tegen heeft verzet dat de H. Vader den middelweg koos, in den brief van *Desenzano* voorgeslagen en gisteren nog door den minister van buitenlandsche zaken aangehaald? Wanneer men met de bisschoppelijke waardigheid is bekleed behoort men niet ten onregte te beschuldigen. Het is de Romeinsche Regering zelf, die den afgrond heeft gegraven, waarin zij is nedergestort; zij alleen is de schuldige."

PARIS, 26 Febr. — *La Gazette de France* maakt zeer juist ter snede gewag van eene mededeeling in een engelsch blad, welke over de Fransche politiek tegenover het pauselijk bewind eenig licht verspreidt.

"Den dag na het gebeurde van Villafranca, meldt het *blue book*, zeide graaf *Walewski* tot lord *Cowley, dat de Paus zich uit eigene beweging bereid had verklaard den raad op te volgen dien Frankrijk hem zou kunnen geven.*"— In September heeft de hertog *de Grammont* den Paus een volledig plan van hervormingen voorgelegd. Hem werd geantwoord *dat Z. H. bereid was het aan te nemen mits hem de verzekering gegeven werd dat hij, door die aanneming, in het bezit bleef van de Staten welke de Kerk toebehooren.* Maar graaf *Walewski* heeft aan lord *Cowley* gezegd dat, *daar eene verzekering van dien aard van Frankrijk's zijde, welke den Keizer eene soort van waarborg oplegde, niet gegeven kon worden, de onderhandelingen met Rome waren geschorst.*

Zoo had dan de Paus zich bereid verklaard tot het verleenen der concessien, welke hem gevraagd werden, en in de stukken der Fransche diplomatie wordt de waarheid verwrongen, wanneer men zegt dat de Paus elke concessie geweigerd had. Wanneer de Paus toegaf, hetgeen men vroeg, moest hij daarvoor natuurlijk in ruil den waarborg der integriteit van zijne Staten eischen. Toen men Turkije *aanraadde* hervormingen bij zich in te voeren, waarborgde men dat Rijk zijn grondgebied. Evenzoo ging het met de Vorsten lommen. Het is een artikel in het internationaal wetboek. Waarom is er een gebruik van gemaakt ten behoeve van den Paus?

Zietdaar, thans eene nieuwe combinatie waarover veel gesproken wordt, maar waarvan het minstens onzeker heeten mag of er een woord van aan is. Frankrijk zou verklaren dat het zich zijne meening voorbehield ten opzigte der Romagna en zich verzette tegen de aanhechting van Toskane. Intusschen zou Sardinie onder een of ander voorwendsel zijne troepen in de Hertogdommen zenden. Frankrijk zou dan verder verklaren dat het Sardinie niet heeft kunnen beletten Midden-Italie te bezetten, maar dat het door dit feit in de noodzakelijkheid gebragt is Savoije aan zich te trekken en onmiddellijk zijne troepen naar Chambery te zenden. Mij dunkt, de enkele uiteenzetting van deze combinatie is genoegzaam om hare onjuistheid in het licht te stellen. Intusschen schijnt het zeker dat Sardinie, hetzij dan om in Midden-Italie te kunnen handelen, hetzij om tegenover Oostenrijk gewapend te zijn, zijn leger op de volle sterkte van oorlogstijd zal houden. Immers dit is het blijkbare, ofschoon dan ook niet erkende doel van den maatregel, ons heden per telegraaf bekend geworden. De Sardinische minister van oorlog zegt in eene circulaire, gedagteekend 24 Februarij, dat de aanwezigheid van Lombardische onderofficieren en soldaten, reeds in dienst onder de vaan van het koninglijke leger, de noodzakelijkheid doet gevoelen van met hen de militairen uit de oude provincien te vereenigen, die zich met onbepaald verlof hebben verwijderd, ten einde de eene en de andere in aanraking te brengen met hunne hoofden om de organisatie der verschillende korpsen te bevestigen en eenheid te brengen in de resultaten der instructie. Dien ten gevolge heeft de Koning bevolen de manschappen der ligting van 1830, 1831, 1832 en 1833 onder de wapenen te roepen. De militaire komandanten in het Koningrijk hebben reeds eene afkondiging uitgevaardigd om uitvoering te geven aan deze circulaire.

In dezelfde depêche werd gemeld dat, volgens tijdingen uit Napels van 18 dezer, de officieren van het napolitaansche leger, die met verlof afwezig zijn, bevel hebben bekomen om zich voor 1 Maart bij hunne korpsen te vervoegen. Een gedeelte van de municipale garde des Koningrijks is mobiel gemaakt. Te Palermo en in de Abruzzen zou eene groote gisting heerschen.

— Men leest in den *Courier de l'Isere*: "Bij menschengeheugen herinnert men zich niet zoo sneeuw opgestapeld te hebben gezien op den Alpenketen in de Dauphiné. Gelukkig is het weder fraai, koud en droog. Intusschen is het te vreezen dat het aantal sneeuwvallen in het voorjaar aanzienlijk zal zijn en eenige beken en bergstroomen daardoor in hunnen loop zullen gestremd worden. De lagere vlakten of de groote valleijen zullen echter weinig te duchten hebben ten gevolge van het smelten der sneeuw, die geregeld is afgedekt op de bergen en den [illegible] onder eene temperatuur die van 0 graden tot 10 graden onder nul varieert. Wanneer de zonnestralen de bovenste oppervlakte doen smelten of wanneer het regent, dringt het daardoor ontstane water in het ijs en, er eene lage temperatuur vindende, gaat het zelf tot ijs over. Dit ijs wordt dus hoe langer hoe dikker. Het water dat ten gevolge van dooi of van regen ontstaat, moet zijn weg zoeken over het ijs en bereikt eerst langzamerhand de vlakten.

ENGELAND.

LONDEN, 25 Feb. Een artikel in de *Morning Chronicle*, wegens eene alliantie tusschen Rusland en Oostenrijk, luidt in zijn geheel dus:

"Een berigt, uit eene zekere bron te Weenen ontvangen, zegt hoe het geen twijfel meer lijdt of Rusland heeft besloten zijne oude alliantie met Oostenrijk te hernieuwen, onder de bepalingen van een door den heer *Balabine* en graaf *Rechberg* gesloten verdrag. Dit verdrag staat op het punt van geteekend te worden en zal door Prins *Alexander van Hessen* naar Petersburg worden overgebragt. Het nieuws dat die Prins Weenen verlaten heeft om naar de Russische hoofdstad te reizen mag men als het teeken aanmerken dat het stuk van de noodige handteekeningen voorzien is. De berigtgever meent goede redenen te hebben om te gelooven, dat de bepalingen van dat verdrag deze zijn: 1, de meest uitgestrekte inwilligingen ten opzigte van alles wat de Heilige plaatsen in Jeruzalem betreft zullen door Oostenrijk aan Rusland gedaan worden; 2, met het oog op gebeurlijkheden welke alle kans hebben van te worden verwezenlijkt, stemt Oostenrijk er in toe ten opzigte der Donau Vorstendommen en Servië zijne staatkunde volgens die van Rusland te regelen, en 3, in vergoeding voor deze inwilligingen in het Oosten en aan den Donau, zal Rusland, aan Oostenrijk het geheel bezit van zijn grondgebied, Hongarije en Venetië daaronder begrepen, waarborgen."

Waarop genoemd dagblad dan dit laat volgen:

"De meest gewigtige en dreigende verandering van zaken hangt de bevolking van Europa boven het hoofd. Iedereen zal in zoodanige alliantie de vreeselijke waarschijnlijkheid van een oorlog erkennen, die Europa tot in hare grondvesten schokken moet. Oostenrijk en Rusland zullen vereenigd beproeven wat ieder hunner afzonderlijk niet heeft kunnen volbrengen. Engeland en Frankrijk, de handhavers des vredes en der beschaving in Europa, moeten nu, in de naauwste vereeniging handelende, den stroom van het despotismus en der eerzieke zucht tot vergrooting stuiten. Laat ons hopen dat het vlekje aan den gezigteinder niet tot een donderwolk zal aangroeijen, die weldra met al haar blikzemend geweld van dwingelandij losbarst. Op onze Regering en die van Frankrijk zullen allen die door deze onheilspellende alliantie bedreigd worden het oog scherp gevestigd houden. Zij moeten zulks niet te vergeefs doen. Eene snelle en krachtige handeling alleen kan het gevaar nog afwenden.

— De schietproeven met het naar den uitvinder zoogenaamd Withworth kanon worden laatstl. Zaturdag te Southport voortgezet en hebben verwonderlijke uitkomsten opgeleverd. Bij eene verheffing van 38 graden bereikte een driepondcr, met eene lading van 8 oncen buskruid, een afstand van 28,647 Engelsche voeten, waarbij echter, denkelijk ten gevolge van den hevigen wind, de kogel op 171 voeten regts van het doel nederviel. Maar op kleinere afstanden, van tusschen de 18,000 en 20,000 voeten, bereikten de kogels het doel veel nader. Met een 80ponder van dezelfde constructie hoopt men een goed schot op een afstand van 30,000 voeten te kunnen doen. Geen der Armstrong kanonnen heeft tot hiertoe op een zoo grooten afstand gedragen.

— Z. K. H. de Prins van Oranje is, na een kort bezoek op Raglan Castle, vrijdag van Badminton te Danover, bij Obergaveny, aangekomen, waar hij door lord en lady *Danover* was uitgenoodigd. Des avonds werd een luisterijk bal ter eere van den Prins gegeven, hetwelk werd bijgewoond door de aristocratie van den omtrek. Zaturdag heeft de Prins het Cremlinviaduct en de ijzermijnen van Morthyr Dowlois bezigtigd.

— Aangaande het bezoek van den Prins van Oranje te Liverpool meldt men het volgende: Donderdag avond kwam Z. K. H. aldaar aan, na een afgelegd bezoek aan lord *Danover* te Lisnarth. Aan het station werd hij door den heer *Mey*, den Nederlandschen Consul te Liverpool, en door den grooten scheepsbouwmeester, den heer *Laird* opgewacht, wiens uitgestrekte scheepstimmerwerf hij met een bezoek vereerde, daarna de Mersey overvoer en zich in het staatsierijtuig van den maire naar het Adelphi-hotel begaf, waar eene reeks van prachtig gemeubeleerde vertrekken voor hem in gereedheid gebragt was. Vrijdag legde hij, door den heer *Mey* en eenige personen van zijn gevolg vergezeld, een bezoek aan eenige der voornaamste dokken af en begaf zich daarop naar de zaal van St. George, waar de heer *Best* eenige Nederlandsche volksliederen op het groote orgel uitvoerde. Vervolgens gebruikte de Prins het dejeuner in de zaal van het stadhuis, met den maire en [illegible] en zette toen zijne reis naar Manchester voort, waar hij des namiddags ten half vijf ure aankwam.

— In een brief uit Tetuan aan den Times wordt gezegd: "De gebeurtenissen welke als ongelukkig worden aangemerkt zijn dikwijls de bron van gelukkige gebeurtenissen. Dit schijnt ook het geval met de uitplundering der stad Tetuan door het overwonnen leger van *Muley Abbas* te zijn, want die ramp heeft de ontnuchterde bevolking gedwongen de huizen van de overblijfselen van gebroken meubelen en van de stapels opeengehoopte te zuiveren, waarvan eene Europesche verbeelding zich geen denkbeeld kan vormen. "Het is," zeide de Moorsche [illegible], die de Spanjaarden tot dien post benoemd hebben, "het voortbrengsel van drie eeuwen," en werkelijk schijnt hij niet overdreven te hebben. Niets is met de onzindelijkheid der straten van Tetuan en vooral van het Jodenkwartier te vergelijken. Gij zoudt geene opsomming der voorwerpen verlangen waarvan de bewoners van Tetuan, onder het toezigt der Spanjaarden, hunne huizen reinigen, hetwelk zij alles behalve gaarne doen. De arme Joden vinden het zeer hard door met geweren gewapende mannen gedwongen te worden het door de eeuwen opeengestapelde weg te vegen. Als men het voortdurend laat werken zal Tetuan binnen weinige dagen onherkenbaar voor zijne oude bewoners zijn. Het is alleen de uitmuntende ligging der op eene hoogte tusschen twee [illegible] gelegen en voor de [illegible], tegen bergwinden openliggende stad, die haar voor koortsen en pest heeft kunnen vrijwaren. Want de onzindelijke straten zijn bovendien zeer donker en de huizen ontvangen hun licht en lucht alleen van de binnenplaatsen, die dikwijls slechts eenige weinige vierkante voeten beslaan. Aan de buitenzijde zijn weinige ramen, slechts een voet hoog en eenige duimen breed. Eene der eerste handelingen der Spaansche autoriteiten [illegible] binnenrukken der stad was het verbod om zich voorwerpen in de verlaten huizen toe te eigenen. Twee Joden die in een Moorsch huis eenige voorwerpen gestolen hadden werden gegeeseld. Dit was van goede uitwerking op de Mooren, die, zich beschermd ziende, in grooten getale hunne schuilplaatsen verlaten hebben."

SPANJE.

MADRID 15 Februarij.—De maarschalk O'Donnell heeft den 11 dezer parlementairen ontvangen, die door den Keizer van Marocco waren afgezonden om hem te vragen op welke voorwaarden hij vrede wilde sluiten.

De maarschalk heeft geantwoord, dat het de Koningin alleen toekwam die voorwaarden te bepalen. De heer *Ustariz* is daarop [illegible] herwaarts gezonden.

— In de sedert de aankomst van den generaal *Ustariz* gehouden Ministerraden heeft [illegible] volmaakste eenstemmigheid tusschen de Koningin en hare raadslieden geheerscht. "Mijn heer, [illegible] H. M. gezegd hebben, [illegible] vrede, maar ik moet de door de Natie [illegible] offers en de regtvaardigheid der zaak, die aan onze zijde is, daarbij in aanmerking nemen. Onze vredesvoorwaarden moeten die zijn welke wij het regt hebben voor te schrijven. Worden [illegible] aangenomen, dan moeten wij den oorlog [illegible] krachtig voortzetten." Deze voorwaarden [illegible] zijn: de geheele ontruiming van het [illegible] Ceuta en Tetuan veroverd grondgebied; [illegible] van 400 millioen realen, als schadevergoeding [illegible] oorlogskosten; geheele genoegdoening [illegible] vlag; een voldoend grondgebied in de nabijheid der plaatsen die wij in Afrika bezitten; de bepaling van een onzijdig grondgebied tusschen [illegible] en het Marokkaansche; de verzekering dat onze bezittingen voortaan niet meer [illegible] worden, en het regt tot vestiging van [illegible] de voor ons verkieselijkste punten.

De maarschalk *O'Donnell* moet de Regering onder het oog gebragt hebben dat tot handhaving der bezitting van Tetuan een korps van 20,000 man en eene uitgaaf van 40 millioen realen vereischt zouden worden. Zeker is het althans dat tot bescherming tegen de aanvallen der Marokkaansche troepen zullen noodig zijn.

De generaal *Ustariz* reist met het antwoord op de door hem overgebragte depêches van den generaal *O'Donnell* naar Tetuan af. De heer *Blanco del Valle* heeft, zegt men, den [illegible] bij dien opperbevelhebber gebragt, [illegible] wigtige mededeelingen wegens den [illegible] Tanger belooft heeft.

De krijgstoerustingen worden voortgezet, als ware er geen sprake van vredehandel. [illegible] onderhoud met den maarschalk *O'Donnell* [illegible] bevelhebber der [illegible] *Bubellos* met [illegible] den schepen naar Algesiras wedergekeerd, [illegible] uit men opmaakt dat operatien te water, in verband met die des legers gedaan zullen worden. Te Oran wordt over den aankoop van 400 kameelen, ten gebruike onzer troepen [illegible] binnenlands doordringen, onderhandeld.

In den slag van 4 dezer is de generaal *O'Donnell* door een dooven kogel in den arm en door een anderen kogel aan het hoofd getroffen.

ITALIË.

TURIJN, 20 Febr. Niet onbelangrijk voor de kennis der geheime gezindheid van de Sardinische Regering ten aanzien van de quaestie der aanhechting van Savoije, bij Frankrijk, is een artikel dat heden in het dagblad *l'Opinione* voorkomt, aangezien genoemd blad wordt gezegd eenigermate een orgaan van het tegenwoordige ministerie te zijn. In dit artikel komen o. a. de volgende zinsneden voor:

"Aan den voet der Alpen wordt een Staat gevormd, die eerlang 12 millioenen inwoners zal tellen. Het is niet vreemd dat Frankrijk zich gelegen laat liggen aan den toestand eener provincie zoo als Savoije, waaromtrent het steeds volhoudt dat zij in 1850 aan Piemont werd teruggegeven, om der Heilige Alliantie eene deur open te laten voor de Oostenrijksche legers om de Dauphiné te bezetten. [illegible] vooruitgeziene gebeurlijkheden niet volkomen zijn verwezenlijkt, zoo zijn zij toch, wat Piemont betreft, tot eene gedeeltelijke [illegible] gekomen. Frankrijk, meenende dat bij de herstelling van het Europeesch evenwigt, Savoije aan zijn grondgebied had moeten toevallen [illegible] eene gelijke verdeeling van krachten te [illegible] deren tusschen verschillende Staten, [illegible] paaldelijk tusschen Italië, Frankrijk en Duitschland, — Frankrijk is van gevoelen dat eene gedeeltelijke wijziging van het Europeesch evenwigt plaats moet grijpen, maar, [illegible] den *Morning Post* wordt medegedeeld, [illegible] bereid de kwestie aan de Groote Mogendheden te onderwerpen. De heftige [illegible] die in het Huis der Lords hebben [illegible] zijn niets anders dan de echo van [illegible] dordrukte hartstogten [illegible] dat zich voedt met de herinneringen [illegible] logeid van het Consulaat en het eerste Keizerrijk. Er is hier sprake, [illegible] lijken koop, [illegible] loonstelling, er is sprake, voor [illegible] algemeen, van het evenwigt der Staten, [illegible] Piemont in het bijzonder van het [illegible] een sterk Rijk op eene wijze, [illegible] staat gesteld worde het hoofd [illegible] magtiger Staten dan het zelf is en de [illegible] heid van Italië te waarborgen.

VENETIE 16 Februarij. — De [illegible]

[illegible]

De Nieuwsbode.

[illegible]

$ 2,00 per jaar, in vooruit betaling

WOENSDAG, 28 Maart 1860.

Republikeinsche Benoeming.

Voor Opperregter van de Supreme Court, [illegible]

Vergelijking tusschen Seward en Douglas.

[illegible] meer dan gewoon [illegible] hij, nadat Seward [illegible] om te ontdekken [illegible] tusschen hen en [illegible] loopend, dat het in [illegible] aanmerking is, en [illegible] kunnen voegen, dat [illegible] Seward allergun[illegible] een Staatsman, met [illegible] van eenen Jefferson [illegible] in een verkeerd dag[illegible] Senator Seward gezegd [illegible] zijne gewone gemeenzaamheid uit. — Seward [illegible] en geweten, ter[illegible] ingevleeschte Belial, [illegible] op de laagste harts[illegible] Daarin zwelgt [illegible] Er is [illegible] in zijne zoogenaamde [illegible] gemeen, laag, [illegible]

[illegible] land moeten het [illegible] Staatsmannen heb[illegible] is nog opmerkens[illegible] zedelijke natuur [illegible] planten. Douglas [illegible] jaren te buiten, niet [illegible] vrouwen. Hij heeft [illegible] of om rond uit te [illegible] zedelijk verdor[illegible] dat zelfs waters [illegible] Seward, van zijnen [illegible] af, toen hij in Georgië [illegible] een voorbeeldig [illegible] een nalooper van de [illegible] van den wijn, doch [illegible] vermogens aan een be[illegible] kunnen hij ver[illegible] de vruchten [illegible] De uitdrukkingen [illegible] millioenen met den [illegible] zoo in de oude [illegible] dat zij duidelijk ge[illegible] te zijn met die [illegible] en Geregtigheid; [illegible] doet op harts[illegible] politiek. Zelfs toen [illegible] tegenstond, was [illegible] of onregt in zijne [illegible] worden; doch [illegible] de Lecompton Con[illegible] op eene wijze, die in [illegible] Nebraska wet. [illegible] en Clay, en de [illegible] vol met zoodanige [illegible] terwijl de listige en [illegible] Aaron Burr in de re[illegible] kan ontdekt worden. [illegible] ook voor de hoo[illegible] Niemand [illegible] eene zuiverder [illegible] dan Jefferson; en [illegible] bekleedt eene vas[illegible] in de achting zijner [illegible] van Virginie, die [illegible] meer gronding [illegible] dan ooit Seward of [illegible] Staten Senaat uitte.

[illegible]

De New-York Tablet, orgaan der Roomsche Katholijken van New York, over Seward's redevoering. — Wij verwijzen de [illegible] van dezen Staat, die [illegible] trachten te verlagen, [illegible] Tablet, een invloedrijk [illegible] Katholijken van New York, [illegible]

[illegible] week in het Congres [illegible] van den heer Seward [illegible] uitstekende man mis[illegible] zoodanige bladen [illegible] deze stad, de *Express* [illegible] bladen, hadden [illegible] partijen, en eerlijke [illegible] die de rede[illegible] met gretigheid en [illegible] doorgelezen. Wij [illegible] denkbeelden, die [illegible] want zij komen [illegible] doch deselve was een [illegible] antwoord op de [illegible] op den heer Seward [illegible] zelfs niet eens eenige [illegible] melding van te ma[illegible] stom, en zij had [illegible] genoegzaam tot adem [illegible] Als eene kal[illegible] gezinde rede was [illegible] van den V. S. Se[illegible] politieke tegenstan[illegible] al de achtingswaar[illegible] met eene rond[illegible] dit voort[illegible] man, en eenen op[illegible] land en de Unie regt [illegible]

[illegible] Huwelijksvoltrekking van [illegible] — Een onzer vrienden zegt [illegible] zijn geweest, alwaar [illegible] eene eenvoudige [illegible] Auburn, N. Y., de [illegible] Senator. Zij ver[illegible] eens op reis was en [illegible] vertoefde, alwaar [illegible] een iersche buur[illegible] moeder was gevor[illegible] te geluk. Als de [illegible] arm, wat zij niet [illegible] met hem te gaan [illegible]

[illegible] het Gouverneur [illegible] verzocht hem [illegible] Hij was bijna [illegible] de moeder stond er [illegible] te zullen doen, als zij [illegible] het waren alle [illegible] van welke hij [illegible] zijne groote en [illegible] zijn, zeide de [illegible] zij noemde. Toen de [illegible] hij een elk hand [illegible] hem aangenaam zou [illegible] en dat hij, als het [illegible] te eeniger tijd of [illegible] verloop van tijd werden

zij weezen, en dit werd den heer Seward medegedeeld. Hij bezorgde hen toen plaatsen, waar zij school [illegible] gevoed [illegible] — Zij zijn nu 15 jaar oud en de meest bevorderende leerlingen in de school.

Dit kleine verhaal [illegible] ons den grooten Senator in een nieuw [illegible] — en [illegible] vererend voor zijn hart, als zijne groote [illegible] voor zijn verstand zijn. — *Aurora (Ills.)* [illegible]

Negers, Mulatten en Blanken. — Het Opperregtshof van Ohio heeft beslist, dat, in de oogen der wet, zoodanige kleurlingen, die *meer dan de helft* kaukasisch bloed in hunne aderen hebben, aldus geene mulatten zijn, maar wel Quadronen, Quinteronen ens. als blanken gelden (alzoo ook het stemregt hebben en verkiesbaar zijn) zullen. De Referent des Geregtshofs verwees, bij gronding dezer uitspraak, naar de in andere Staten der Unie bestaande bepalingen.— In Noord Carolina hadden alle vrije kleurlingen tot 1835 het stemregt, daarop werd het al dengenen, die tot op het vierde geslacht van negers afstammen, onttrokken.—In Virginia gelden voor Mulatten (en deze worden met de *negers* gelijk gerekend) allen, die een *vierde* of meer afrikaansch bloed in zich hebben. Quadronen, dat is, kinderen van eenen blanke en eene mulattin zijn daarom aldaar wettig nog "negers;" Quinteronen daarentegen, dat is, zoodanigen, wier overgrootmoeder eene negerin, wier grootmoeder eene mulattin, wier moeder eene Quadronin was, en die dus slechts 1/8 negerbloed hebben, gelden voor blanken. Alexander Dumas, de bekende schrijver zou dus in Virginie nog een "neger" zijn, want hij is de zoon van eenen mulat; doch zijn zoon zou mogen eischen, als blanke te worden aangezien.—In Kentucky, Arkansas en Florida is de bepaling dezelfde, als in Virginie.— In Georgie luidt de bepaling zeer ingewikkeld, doch komt op hetzelfde neder, dat is, Quinteronen (zoodanigen, die slechts 1/8 afrikaansch bloed hebben) gelden voor blanken.

Dit alles heeft echter slechts betrekking op *vrije* kleurlingen. *Slaven* worden als *negers* beschouwd, al hadden zij ook nog maar 1/16, 1/32 of één nog minder gedeelte afrikaansch bloed.— Men zegt, dat kenners de afrikaansche afkomst zelfs nog bij hen kunnen ontdekken, die slechts 1/128 negerbloed hebben, doch dit zal wel eene fabel zijn. Doch waar is het, dat in zuidelijke couranten niet zelden "weggeloopene negers" bij wijze van advertentie vervolgd worden, wier signalement aldus luidt: "Haar blond, oogen blaauw, gelaatskleur zacht blank ens." In zulke gevallen is er eene naauwkeurige kennis van den stamboom dezer "negers" noodig, om hunne afrikaansche afkomst te bewijzen.— Bijzonder merkwaardig is eene in Zuid Carolina ten opzigte der vraag, wie als blanke te beschouwen is, gevolgd wordende geregtsbeslissing. Daar heet het: "De geregtelijke eigenschap des persoons wordt niet alleen door de bepaalde en zigtbare vermenging van negerbloed beslist, maar ook door den goeden naam des persoons, door zijne opneming in de maatschappij en daardoor, dat hij de voorregten eens blanken heeft uitgeoefend."

Daar heeft dus de *rassenonderscheiding* als zoodanig geheel opgehouden, om voor eene *kastenonderscheiding* plaats te maken.—Opmerkenswaardig is het, dat, als democratische bladen, over de geringere begaafdheden van het negerras spreken, zij zich nooit de moeite geven, negers en mulatten, Quadronen en Quinteronen ens. uit elkander te houden. Deze allen worden in den gemeenschappelijken "neger" pot geworpen, ofschoon er onder de mulatten, Quadronen enz. niet weinigen zijn, die in begaafdheden de redacteurs van "eenige" democratische bladen ver overtreffen.—*N. Y. Abendzeitung.*

Luchtbalopstijging te Savannah, Ga.

Gevaarlijke toestand der luchtreizigers.

De luchtreiziger Cevor steeg laatstleden Vrijdag met eenen medgezel, Dalton genaamd, te Savannah, in eenen luchtbal op. Na de stad eenige mijlen achter zich gelaten te hebben, kwam de luchtbal in eenen luchtstroom, die hem oostwaarts voerde, en dus regt uit naar de zee. De grootste hoogte die hij bereikt had was 2¼ en 2¾ mijl, op welke hoogte het gezigt van beiden, land en water, geheel ophield. Niets ziende en door den snellen luchtstroom voortgestuwd, was alles volkomen stil, en de luchtreizigers waren zich geene beweging bewust, ofschoon zij voortgingen met eenen spoed van meer dan drie mijlen in de minuut. Het brullen van den oceaan werd echter van beneden onduidelijk gehoord, en juist toen kwamen zij in eenen anderen luchtstroom, die hen een weinig meer noordwaarts voerde. Zij besloten neder te dalen en dat liever te wagen, dan ver in zee te worden gedreven. De klep werd geopend om de gas te laten ontsnappen, en het grijpijzer, ter volle lengte van het touw—200 voet—uitgeworpen.

De luchtbal daalde snel, en het anker geraakte eindelijk vast in eenen boom op het eiland Daufuskie; doch zoo groot was de kracht van den luchtstroom, dat de kabel als een draad afknapte, en de luchtbal steeg plotseling tot eene groote hoogte, en dreef weg in eene noordoostelijke rigting naar Calaboga Sound, die, schoon verscheidene mijlen breed, het voorkomen had van eenen zeer naauwen stroom. Zij hadden nu geene andere keus meer, dan in de Sound neder te dalen en eene ontmoeting met het water te wagen, of ver in see te worden gedreven, met al de onzekerheden daarvan. De heer Cevor besloot vaardig tot het eerste, doch zoo snel was de vaart des luchtbals, dat hij vlug moest handelen, om de Sound te treffen. De klep werd opgeligt, en het luchtschip ging naar beneden, gelijk de heer Cevor ons mededeelt, bijna met de snelheid van eenen kanonskogel, en nam steeds in snelheid toe. Hij trof het water met ontzaggelijke kracht, de reizigers volkomen onderdompelende. Doch onder het naar beneden gaan, had de heer Cevor de tegenwoordigheid van geest, om zijn schuitje te doen wippen, zoo dat het wigsgewijze in het water kwam, en zoo eenigermate de kracht van den schok brak.

Weder boven water komende en zich onbezeerd ziende, werden de heer Cevor en zijn medgezel bedaard en gingen bedachtzaam aan het werk, om zich en den luchtbal te redden. Zij hadden bij de nederdaling ballast, levensmiddelen, alles verloren, en de groote zaak was voor te komen, dat de luchtbal uit het water oprees. Er woei een zware storm op de Sound, en zij waren tusschen de vijf en zes mijlen van den oever af. Door eene zijde van het schuitje onder water te houden, zou het genoeg tegenstand bieden, om tot ballast te dienen. Dit werd door den heer Cevor gedaan, terwijl de heer Dalton plaats nam op den ring, waaraan het netwerk vast is, hetgeen den bodem des luchtbals op de oppervlakte hield in dezen toestand, en dikwijls tot aan hunne kinnen onder water, diende de luchtbal tot sleepboot, om hen naar land te slepen.

Toevallig naderden zij een moeras en ontdekten personen op het strand, die met blijkbare verbazing naar het vreemde verschijnsel keken. Cevor en zijn medgezel riepen luidkeels om hulp, en weldra werd eene boot, die met negers en eenen opziener bemand was, tot hunnen bijstand gezonden.

De boot kwam, juist voor, dat zij het moeras bereikten, en thans was de hoofdzaak de gas te laten vliegen en den luchtbal te redden. De heer Cevor en de heer Dalton vatten te zamen het touw, en trokken in hunne verwarring zoo hard, dat zij het kort onder de klep aftrokken, waarop de laatste tegering, en de luchtbal in het moeras viel en geheel buiten hun bestuur geraakte. — Dalton raakte verward in de touwen, die zich om hem heen slingerden, en moest zijn zakmes uithalen en zich losnijden. De luchtbal begon toen [illegible] stijgen, [illegible] Cevor in het schuitje, en [illegible] zich [illegible] door er uit te springen, toen hij vijfentwintig of dertig voeten van den grond af was. Hij viel in modder en water en [illegible] gedeerd [illegible] De luchtbal dreef toen af, [illegible] van [illegible] en was in den tijd van eene minuut [illegible] gezigt.

[illegible] de gevaarlijke ontmoeting. De luchtbal, die een honderd dollars of meer waard is, is voor den heer Cevor verloren, ofschoon hij te allen gevalle zich nog bij uitstek gelukkig mag achten, dat hij er het leven heeft afgebragt.

De spoed, waarmede de reis gedaan werd, is [illegible] Het punt, [illegible] in het water viel, is veertig mijlen van Savannah af, en zij bereikten het 20 minuten over zijnen. Zij stegen op juist zeven minuten over zijnen, zoo dat zij slechts *dertien minuten* hadden doorgebragt met dien afstand af te leggen.

Nieuwe aardappelen.—De Cincinnati *Commercial* zegt, dat den 15 Maart ll. in het Gibson Huis te dier stede nieuwe aardappelen zijn opgedischt, die in de nabuurschap geteeld waren. Zij waren ll. Augustus gepoot. Toen het loof de hoogte van vijf of zes duim bereikt had, werd het afgemaaid en daarop werd de grond met stroo en ruige mest bedekt, en op deze wijze werd de groei gedurende den winter voortgezet. De aardappels waren goed, ja, beter dan die welke men in Julij heeft. De uitslag der proefneming maakte de kosten volkomen goed, terwijl de grond nu des te beter is, om vroege groenten op te telen.

Schipbreuk van het amerikaansche schip Lena.—Het berigt des ongeluks van het amerikaansche schip *Lena*, op zijne reis naar New Orleans, met een verlies van over de honderd menschenlevens, op de klippen op de hoogte van Barfleur, nabij Cherbourg, wordt helaas! bevestigd. Het vergaan had omstreeks den middag plaats. Uren lang zag men van de kust af het rampzalige schip tegen eenen stormwind uit het noordwesten worstelen, tot het ten laatste onstuurbaar scheen te worden, en ongeveer 200 vademen van den oever af op de klippen werd gedreven, waar het spoedig een volslagen wrak werd.

Deszelfs gevaarlijke toestand werd lang voor het vast zat door de menschen op den oever waargenomen, doch uit hoofde van het vreeselijke rollen der baren, was het geheel onmogelijk—ja, buiten menschelijke magt—eene boot door de branding te krijgen, om het schip en deszelfs levende lading hulp te brengen, en allen, ten getale van honderd en zeven personen, vonden hunnen dood in de golven.

Twee slechts bereikten levend den oever, van welke de een bijna onmiddellijk daarop stierf. De ander, een Italiaan, was, uit hoofde van zijnen uitgeputten toestand, in geene twee of drie dagen in staat, eenige betrouwbare bijzonderheden van het vergaan des schips mede te deelen. Hij zeide dat het schip den vorigen dag van Havre was uitgezeild en dat er vijf en zeventig passagiers aan boord waren, namelijk zeven en veertig mannen, zeven en twintig vrouwen, en een kind. De equipage bestond uit zes en twintig matrozen en eenen franschen kok voor de passagiers. De lading was van allerhanden aard. De kapitein zag het dreigend gevaar, toen hij op de hoogte van Barfleur was, en trachtte het schip op eene zandbank te laten loopen, die zich tusschen de kerk van Barfleur en den lichttoren bevindt, alwaar misschien kans zou zijn geweest, om de passagiers te redden, doch terwijl hij er op aan hield, dreef het geweld des winds en de zware zee het op de klip, alwaar deszelfs vernieling volgde. De kust is met stukken van het wrak bezaaid. Velen lijken zijn aangespoeld —*London Observer*.

Een Esquimaux te New York. — Dezer dagen werd er vergadering gehouden van het New Yorksch Aardrijkskundig Genootschap, om verscheidene heeren te ontvangen, die met ontdekkingsreizen naar de noordpool in betrekking stonden, en eenen Esquimaux op onze kusten, te verwelkomen. Doctor Hayes was er bij tegenwoordig en gaf eene schets van zijne voorgenomen reis naar de noordpoolstreken, met het doel om Doctor Kane's ontdekking van de opene poolzee te bewaarheden. De Esquimaux wordt dus beschreven:

"Cudlouchdehlue was dien avond het voornaamste punt van aantrekking, en dames en heeren verdrongen elkander rondom hem, om maar een oogenblik zijn lagchend en opgeruimd, schoon donkerkleurig gezigt te zien te krijgen. Hij is in het algemeen een man van een tamelijk goed voorkomen, van middelbare grootte, met regt haar, zoo zwart als een git, met ligt krullende bakkebaarden, die zich onder de kin uitstrekken. Hij had volstrekt geene snorren of bokkeh versierselen op zijn eenvoudig tartaarachtig gezigt, dat hij van tijd tot tijd met veel welbehagen met de vlakke hand streek. Hij is ongeveer vijf voet acht duim lang, en was gekleed in de gewone amerikaansche kleeding, waarin hij zich een weinig averegts scheen te bewegen."

Deze Esquimaux werd door den kapitein van den walvischvaarder *Georgiana*, die in December l. l. hier aankwam, medegebragt. Hij werd op zijn eigen bijzonder verzoek naar dit land gebragt, daar hij een sterk verlangen had, om hetzelve en de landslieden van Doctor Kane en diens dappere medgezellen te zien. Hij heeft twee maanden te New York doorgebragt, en zegt dat hij zeer veel vermaak heeft geschept in al de wonderen, welke hij in die stad gezien heeft. Kapitein Quayle spreekt vloeijend met hem in de taal der Esquimaux, en vertolkte dien avond met veel vriendelijkheid voor alle nieuwsgierige dames en heeren. Cudlouchdehlue zegt, dat hij tot den stam, Annuit genaamd, behoort, en dat hij niet het minste ongemak heeft ondervonden, sedert hij zijne eigene geboortestreken van eeuwig ijs verlaten heeft, om zijne schoonharige broederen aan deze zijde van den aardbol te bezoeken."

Ontzettende ontmoeting — De Green Bay Advocate geeft eene ontzettende beschrijving van de wonderbare ontkoming van Henry Martin, van Cedar River, en Isaac Gognan, van Menomonee, die op den 3 den dezer met hun span paarden, op eene groote schots ijs, de baai in dreven. Zij spanden de paarden uit en lieten die loopen, en den bak van eene der sleden nemende, begonnen zij dien achter zich na te slepen. De paarden volgden dien eenen langen tijd, doch, op eenig gebroken ijs komende, gingen zij naar onder. Twee uren daarna zwom een derpaar den tot aan de ijsch[illegible], en zijn hoofden er op leggende, keek het de mannen smeekend aan, maar zij moesten het arme schepsel aan zijn lot overlaten. Na tot middernacht te zijn voortgegaan en uitgeput zijnde, legden zij zich neder aan de lijzijde van eenen hoop ijs. Toen de morgen aanbrak, zagen zij land, dat na het behouden bereikt te hebben, bleek Washington Harbor te zijn. De ijsschots was van veertig tot vijftig mijlen lang, en twee of drie mijlen breed, en gebroken [illegible] waren op dezelve de baai overgedreven in een der ergste stormen, die ooit de wateren beroerd hebben.

Zonderlinge beschuldiging.—Eene oude vrouw te Brooklyn, N. Y., oud een en tachtig jaar, werd eenige dagen geleden aangeklaagd wegens niet betaling van de huur van een huis, dat zij bewoond had. Zij bragt hier tegen in, dat het huis zoo erg vol weegluizen was, dat zij verpligt was geweest te verhuizen, toen zij er nog maar tien dagen in gewoond had, en dat hare in hetzelve gemaakte kosten eene tegenrekening was [illegible] van huishuur [illegible]

Hare verdediging werd niet als voldoende beschouwd, en zij was genoodzaakt de volle huur voor eene geheel jaar te betalen, alhoewel de tijd, voor welken zij het huis gehuurd had [illegible]

Vergiftiging door pastinaken. — Verleden Zondag namiddag aten drie van Mr. Dotson's kinderen, een van [illegible] en drie van Mr. Welsh, terwijl zij in des laatsten tuin waren, van eenige pastinaken of witte wortelen, die een paar jaren in den grond hadden gestaan. Spoedig nadat zij er van gegeten hadden, vertoonden zij [illegible] vergiftiging. Er werd terstond om doctors gezonden, doch voor deze er bij waren, hadden vijf der kinderen stuipen. Spoedig kwamen de geneesheeren en hadden de voldoening van door eene vaardige, bekwame behandeling, in eenen korten tijd de angstige ouders te kunnen verzekeren, dat hunne kinderen buiten gevaar waren. Een uitstel van vijftien of twintig minuten zou doodelijk zijn geweest. Bijna iedereen weet, dat de *wilde* pastinak een doodelijk vergift is, doch wij gelooven dat het niet algemeen bekend is, dat de gewone tuinpastinak, als men die een paar jaren in den grond laat staan en in het zaad schieten, even zoo vergiftig wordt als hare wilde naamgenoot, en toch, vernemen wij, is dit zoo. — *Freeport (Ill.) Bulletin.*

De ontdekkingen van zilver in Carson Valley, in Californië. — Deze ontdekkingen baren zelfs opschudding in eenen Staat, die zoo vruchtbaar is aan goud.

Eene schets van de originele Comstock zilver mijnen in Carson Valley toont aan, dat de ader 2¼ mijl lang noord en zuid loopt. Dit wordt geheel staande gehouden door dertig compagnien, die de heuvels op 24 plaatsen doorboren. Eenige maanden zullen zekerheid van de uitgestrektheid der mijn geven, die tot hier toe slechts in eene sectie is gebleken rijk te zijn, ofschoon door de gansche uitgestrektheid blijken van zilver gevonden worden.

Vreemd dier. — De Green Bay *Advocate* deelt het berigt mede van een vreemd dier, dat op den 15 Februarij, door eenen Duitscher, die te Marquette, Lake Superior, woont, in eenen val gevangen is. Het was ongeveer drie en een half of vier voet lang, met zwarte pooten en zwarten kop, en eenigzins grof haar hetwelk op dat van eenen beer gelijkt. Deszelfs kleur is ros aan de zijden en donker bruin aan den buik, met witachtige vlekken op de borst. Zijn kop was klein, wel eenigzins als die van eenen miereneter, met eenen spitsen neus; de staart was kort en ruig; de pooten waren kort maar zeer groot, met klaauwen als die eens beers.

Niemand schijnt er iets van te weten, dan de heer C. Henry, die zegt, dezelfde soort van dier op de kust van Labrador gezien te hebben, en dat het daar door de Franschen "Carcajou" genoemd wordt. Hij beschrijft het ook als groote kracht te bezitten, en door de *trappers* of valzetters om zijne loosheid zeer gevreesd te worden.

Wat er in eenen naam ligt.—De heer Frederic Brown, vroeger woonachtig te Portland, in den Staat Maine, doch thans in Louisiana, denkt dat zijn persoon veel liefelijker zou rujken in den zuiden wind, als hij eenen anderen naam had. Daarom verzocht hij de Legislatuur van zijnen aangenomen Staat, in overweging nemende, dat de "daden van den ouden John Brown een brandmerk op den naam Brown hebben gedrukt, die deuze ven voor hem en zijn gezin ondragelijk maakt," hem genadiglijk te veroorloven, voortaan den naam van Brown af te leggen, en zich Southgate te noemen. De Legislatuur (die goede zielen!) heeft medelijden gehad met den kommer van dien armen Maine-ier, en hij draagt nu den meer gepasten naam, dien hij verlangde.

Een herbergiermoordenaar. — In het dorp Celles, in Frankrijk, gelegen aan de oevers van de Loire, staat eene kleine herberg, geheel van alle andere woningen afgezonderd. De eigenaar dier herberg, en van het stuk lands, dat voor dezelve ligt, na vruchtelooze pogingen te hebben gedaan, om het leggen van een spoorweg digt bij zijn huis voor te komen, bood eindelijk aan, zelf, op zijne eigene kosten, het noodige werk van het opgraven der aarde en het maken van eene aarden baan over zijnen grond, op zich te nemen. De redenen van zijne volharden in de pogingen, ofschoon in het eerst niet begrepen, kwamen echter weldra aan den dag. Niet zoodra was de spade in de aarde gebragt, of de werkman vond eerst een lijk, toen een tweede, een derde en eindelijk aan den voet van elken boom, die op het land groeide, een lijk.

Deze schrikbarende ontdekking, die zoo vele misdrijven te gelijk onthulde, deed eenen algemeenen kreet opstijgen en eischte een onderzoek. De herbergier, op wien oude vermoedens rustten en oude verhalen van reisigers, die plotseling verdwenen waren, veinsde groote verontwaardiging, en klaagde terstond zijne beschuldigers aan. Doch zijne dochter, die zich eenige maanden te voren, zonder eenige duidelijke reden, had opgehangen; het vreemde toenemen van zijn vermogen; de vele pogingen, gedaan om het leggen van den weg door het noodlottige stuk lands voor te komen; de toestand der ontdekte lijken, van welke eenigen blijkbaar eerst kortelings begraven waren, en die bewijzen der gepleegde misdaad droegen; — al deze omstandigheden liepen te samen, om den herbergier en zijn huisgezin te doen in hechtenis nemen.

Het blijkt dat meer dan dertig jaren lang, de meer geringe soort van reisigers, en voornamelijk marskramers, aangelokt door de goedkoopte, de gewoonte hadden van in deze herberg te vernachten; en zij waren dan, schijnt het, des nachts vermoord en van hunne goederen of geld beroofd.

Het is waarlijk eene ontzettende ontdekking, en die het grootste afgrijzen en den hevigsten schrik door de gansche buurt heeft verspreid. — *L'Eco d'Italia.*

De *New Yorker Staatszeitung* van den 9 den dezer meldt het volgende:

"Onder den naam van *Nederlandsche Societeit de Vriendschap* bestaat hier sedert laatsten October eene hollandsche vereeniging, die reeds van 70 tot 80 leden telt. Het doel derzelve blijkt reeds uit den naam, dien zij draagt. Een bijoogmerk dier vereeniging bestaat daarin, hollandsche landverhuizers met raad en daad bij te staan. Het orgaan dezer vereeniging is de *Nieuwsbode* van Wisconsin, het eenige "*dutch paper*" in de Vereenigde Staten, van hetwelk de Nietswetens Organen notitie willen nemen.

" Het bestuur dezer Societeit bestaat thans uit de heeren W. F. Otten, voorzitter, Caspar L. Asseler, onder voorzitter, L. H. Willemsen, Secretaris, J. Eekhoff, penningmeester, J. Schram en J. de Witt, Commissarissen van orde.

ALFRED MARKS, Esq., zegt:

"Mijne vrouw is gedurende het afgeloopen jaar hevig gekweld geweest met eene bedorvene spijsvertering. In dien tijd heeft zij vele medicijnen gebruikt, die de ziekte eer schenen te verergeren dan weg te nemen, zoodat wij bijna aan hare herstelling wanhoopten. Op het land levende, genoot zij al de voordeelen van versche lucht en ligchaamsbeweging, en toch scheen zij elken dag zwakker te worden. Het eenige moeite haalde ik haar over, om Hollandsch Bitter te gebruiken, hetwelk, en ik gevoel mij gelukkig het te kunnen zeggen, haar volkomen genas."

Buitengewoon geval in een dolhuis. — Onder de bewoners van het Noord-Ohio-Krankzinnigengesticht bevindt zich een persoon, met name Wheedon, eenmaal een hooggeacht burger, die in goede omstandigheden verkeerde, en [illegible] werd [illegible] vroegere [illegible] firma I. C. Pendleton en Co. te zijn geweest. Hij was reeds [illegible] in het gesticht.

Eenigen tijd geleden [illegible] bij eene sterke [illegible] om te ontvlugten, en de uiterste zorg en waakzaamheid is gebruikt, om zijne plannen te verijdelen, maar niet altijd met goed gevolg. Voor hij des avonds in zijne slaapkamer geplaatst werd, is hij altijd uitgekleed en zorgvuldig onderzocht, om het verbergen van eenig instrument voor te komen, en al zijne kleederen, op zijn hemd, broek en kousen na, zijn weggenomen. Niettegenstaande deze voorbehoedmiddelen, is het hem binnen slechts weinige dagen driemaal gelukt, uit zijne kamer te ontsnappen.

Ongeveer twee weken geleden nam hij een stel valsche tanden uit zijnen mond, en door standvastig doorwerken wist hij met dezelven een gat door den vloer van zijne kamer te zagen, groot genoeg, dat hij er zich door in een ander gedeelte van het huis laten vallen, en toen ontvlugten kon. Hij werd nagespoord en gekregen ten huize van den heer Pendleton, in de Euclid straat.

Eenige dagen daarna verborg hij eene speld, en met dat bij uitstek gering instrument wist hij het slot van zijne deur open te steken, en vlugtte in de zaal, alwaar hij gelukkig gepakt werd. Hij zeide, toen, dat eene speld meer waard was, dan tien duizend dollars, als hij uit de kamer wilde ontvlugten.

Verleden Zaturdag avond werd hij zorgvuldig onderzocht gelijk gewoonlijk, voor dat hij in zijne kamer gebragt werd, doch het gelukte hem eenen kleinen koperen ring, die op eene plaats gespleten was, in zijn haar te verbergen. Toen hij voor den nacht opgesloten was, ging hij aan het werk, en sneed met den ring het schuifraam en venster door, zoodat hij in staat werd gesteld, die uit het kozijn weg te nemen. Daarop nam hij de deken van het bed, en scheurde die aan strooken, waarvan hij een touw maakte, dat bijna tot aan den grond reikte, een afstand van vijf en twintig of dertig voet. Een weinig van de watten der deken deed hij in zijne kousen, om zijne voeten te beschermen, daar hij geene schoenen had. Vervolgens zijn hemd, zijne broek en zijne kousen aantrekkende, liet hij zich langs het touw naar beneden glijden en vlugtte.

Dwars door het land naar de Acht mijlen Sluis loopende, nam hij het jaagpad van het kanaal en ging dat af tot aan University Heights, waar hij gisteren aankwam. De oppassers, die hem naspoorden, vonden hem gisteren (Zondag) namiddag. Hij was zeer rustig toen hij gegrepen werd, en sprak gulhartig over zijne ontsnapping, en bood ook geenen tegenstand, toen men hem naar het gesticht terug bragt. Wij vragen of deze reeks van buitengewone ontvlugtingen wel eene wedergade heeft? — *Cleveland (Ohio) Herald, 5 Maart.*

New York, den 12den Maart 1860.

MIJNHEER DE REDACTEUR!

De polemiek, die in Uw geacht weekblad gedurende geruimen tijd gevoerd is over zekere kerkelijke aangelegenheid te Milwaukee, is voor mij, en, naar ik meen, voor iederen oningewijden te zeer omhuld van wolken van geheimzinnigheid, dan dat 't raadzaam of zelfs mogelijk zou zijn, met behulp van die polemiek alléén, over haar onderwerp een onpartijdig oordeel te vellen. — In rijm en onrijm, ironisch en sarkastisch, ootmoedig en ongeloovig, mild bestraffend en bits beleedigend, is het raadsel van Milwaukee's kerkbestuur voor mij en velen der lezers van Uw blad, eene soort van problema geworden, waarbij dat omtrent de quadratuur van den cirkel eene kleinigheid mag genoemd worden. Duister, gelijk de meeste der uitspraken van het orakel te Delphi, onoplosbaar, gelijk eene onjuist gestelde charade, zoo ligt gedurende eenige weken het punt in questie, waardoor de gemoederen van sommigen der bekeerden of naar bekeering hakende inwoners van Milwaukee verontrust en bewogen zijn, voor de oogen van het nederlandsch lezend publiek. Dit zal U de overtuiging geven, dat het mijn voornemen niet is, door plaatsing te verzoeken voor deze regels, inbreuk te maken op het door U, in Uw blad van den 29 Februarij jl. medegedeeld besluit, om na den 1sten dezer, de debatten over Milwaukee's kerkbestuur, over Ds B, over Holland's Hoogeschool en andere elementen van het boven bedoelde problema, *definitif et sans rémise* voor gesloten te verklaren. De eenige omstandigheid die, mijns inziens, eene afwijking van dat besluit, voor Uwe lezers in het algemeen, kan wenschelijk maken, is gelegen in het optreden van dezen of genen der broederen, die in prosa of in poezij, een beknopt en onopgesmukt verhaal zal geven der feiten, die aanleiding hebben gegeven tot het uiten van zooveel onbegrijpelijke dichterlijke en oratorische welsprekendheid. — Toch, bij zooveel schaduw, ook deze polemiek heeft, gelijk schier alle voortbrengselen der onschatbare vrijheid van drukpers, hare lichtzijde: ze heeft althans één feit in het licht gesteld, dat welligt zonder haar, binnen de grenzen der consistorie kamer, of der woningen van het jeugdige en daarom krachtige ontwikkeling behoevende Township Holland, ware verborgen gebleven. In Uw blad van 7 dezer, werd het medegedeeld door den heer P. Zonne en de vraag wordt er door hem gedaan: "*Wat denkt men van zulke tirannij!*" Als een gering bestanddeel van het ontelbare "*men*", nam ik mij de beantwoording dezer vraag voor, en 't is uit dien hoofde, dat ik mij genoopt voelde U met een verzoek, om eene kleine ruimte in een der volgende Nos. van Uw weekblad lastig te vallen.

De heer Zonne schrijft: "Wij hebben hier eenen man, wiens vrouw 8 a 10 jaar geleden van hem wegliep met zijnen broeder. Twee jaren geleden liet hij zich wettig scheiden, en nu had hij zoo hij meende eene vrouw gevonden, met welke hij wenschte te huwen. Maar ja well de ouderlingen dachten anders. Die verlaten vrouw kon bekeerd worden, en weder willen keeren na haren eersten man enz, en nu moet de Classis oordeelen of hij huwen mag of niet! Een ouderling dacht de keus van den man kon hij niet goed keuren; hij twijfelde of de keus wel verstandig was!." — Waarlijk, 't is niet te verwonderen, dat de heer Zonne, levende bij en met personen, die 't noodig achten de toestemming van kerkenraad of Classis verkregen te hebben, voor dat zij overgaan tot het sluiten der *burgerregtelijke* verbindtenis des huwelijks, na de vermelding der bovenstaande feiten, uitroept: Wat denkt men van zulke tirannij? Voor hen echter, die, even als ik, van meening zijn, dat ouderlingen en diakenen, dat zelfs al de wel eerwaarde broederen van eene Classis niets meerder en niets minder gezag hebben in het toestaan of weigeren, om eene huwelijks verbindtenis aan te gaan, dan de keizer van China of de Bestuurder van Lapland, kan er in het gegeven geval geene sprake zijn van *tirannij*, maar alleenlijk van *krankzinnigheid*. — krankzinnigheid van de leden van den kerkenraad, die goedvinden om hunne zorg (?) voor de kerkelijke belangen der gemeente te vermeerderen met die, zoals ze, volgens de burgerlijke wet van velen, zoo al niet van al de Staten der Amerikaansche Unie, niet eens worden overgelaten aan de ouderliefde! Krankzinnigheid van de leden der Classis, die zich verwaardigen om als geestelijk Hof van appel, de dwaasheid hunner minder geleerde en minder eerwaarde broederen te bevestigen of te vernietigen! Krankzinnigheid eindelijk, doch niet in de minste plaats, van den man die, *meenende eene vrouw gevonden te hebben, met welke hij wenschte te huwen*, de vervulling van dien wensch afhankelijk doet zijn van de toestemming of goedkeuring van den kerkenraad of Classis! — [illegible] in de regelen der kerkelijke tucht [illegible], die den [illegible] nopen, zich, om zijner [illegible] eene protestantsche inmenging van het kerkbestuur in het burgerlijke leven te [illegible], dan [illegible] heeft goed woord gekozen en de vraag is juist: wat te denken van zulke tirannij? Maar dan ook ligt het antwoord voor de hand.

Een kerkbestuur, dat zulke buiten zijne roeping gelegene middelen bezigt, om gezag uit te oefenen en invloed, tot in den boezem van het familie leven, volgt het voorbeeld na, gedurende de eeuwen gegeven door den thans waggelenden stoel des mannes, die zich Stedehouder noemden van Christus. Een hervormd kerkbestuur, hoe streng vroom, hoe orthodox naar de letter zijne leer ook zijn moge, heeft geen regt tot eene voor zijne aanmatiging den eenigen grond, door het Roomsch Catholicismus aan de tijdelijke Hoofden dier kerk toegekend: de beweerde onfeilbaarheid namelijk van den zoogenaamden Heiligen Vader! Of zou de Eerwaarde kerkenraad van het Township Holland welligt, in zijne christelijk- liefderijke- onbaatzuchtige nederigheid des harten en broederlijk- ondoelmatige- onbevoegde bezorgdheid over het al dan niet verstandige eener huwelijks keuze van een hunner mede broeders of zusters, zich ook zulk eene onfeilbaarheid willen toeschrijven? Het ware woord voor tirannij in kerkelijke zaken is heerschzucht,— ondersteund, gevoed, gekweekt en gekoesterd door dweepzucht!

De Hollandsche kolonie, en in het bijzonder het Township Holland moge toezien, om de wille des bloeis der kolonie, dat ze der heerschzucht niet te veel voet, der dweepzucht niet te veel voedsel geve. De geschiedenis der eeuwen is daar, om de noodlottige gevolgen te leeren van geestelijke overmagt; ze moge gebezigd worden in de hand der dienaars van het christelijk Roomsch Catholicismus, of van het zich noemende echt en zuiver protestantismus. Met priesterheerschappij is vooruitgang, beschaving en verlichting onvereenigbaar. Die heerschappij echter bestaat thans zoo als ze vroeger bestond, zij 't ook onder anderen vorm, en, ongetwijfeld ze zal trachten te blijven bestaan, tot dat de Voorzienigheid in hare onnaspoorlijke wijsheid het tijdstip zal doen geboren worden, waarvan geschreven is: "dat er zal zijn *eene* kudde en *een* Herder!—

W. F. OTTEN.

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

Charleston, Virginia, 16, Maart. De stad was heden zeer vol bezoekers, en verscheidene compagniën militairen waren onder de wapenen. Stephens en Haslet (de twee der medegevangenen van Ossawatomie Brown) werden in het middaguur opgehangen. Zij schenen zich met onderwerping in hun lot te voegen. Stephens had eenen harden dood, doch Haslet stierf zonder eenige worsteling. Beiden legden veel vastheid aan den dag. Er vielen geene godsdienstoefeningen bij de galg voor, daar de gevangenen al de minzame aanbiedingen der predikanten in hunne laatste oogenblikken bleven weigeren. Zij waren beiden spiritualisten, en hadden eene bijzondere godsdienst op zich zelven, die hun in staat stelden, om hun lot met blijmoedigheid en onderwerping te ondergaan. Beide lijken zijn naar Marcus Spring, South Amboy, N. Y. gezonden. Zij kwamen met den vroegen morgentrein te Baltimore aan.

New-York, 17 Maart. De stoomschepen *Glasgow* en *New York* varen van daag naar Europa, het eerste met 90 passagiers en het laatste met 150, en $ 146,000 in specie.

De menschendieven Wilson en Hull, die onlangs in Lancaster county, Pa, eenen vrijen neger stalen, John Brown genaamd, en hem in Maryland trachtten te verkoopen, zijn te Baltimore gevat, en onder eenen borgtogt van $ 10,000 gesteld. Brown is naar Lancaster terug gezonden. Een man, met name Jas. Fisher, logementhouder te Mc Aulsburg, die den neger in zijn huis verborg, is ook in hechtenis genomen.

Washington, 17 Maart. De homestead bill, die het huis passeerde, werd in den Senaat naar de Commissie van Publieke Landerijen verwezen. Die commissie stelde daarop eene verandering voor, waardoor het mildadige wetsontwerp van den heer Grow zoo niet geheel dood, dan toch zeer krachteloos zou gemaakt worden, namelijk dat van hen, die genot van de publieke landerijen zullen hebben, zullen worden uitgesloten, ongehuwde mannen over de 21 jaar oud, weduwnaars zonder kinderen, en buitenlanders die hun voornemen om burger te worden zullen bekomen, en niet dan om den anderen liggende sectien zullen vergund worden. De bill of het wetsontwerp van het Huis sluit genoemde personen niet buiten. Land voor de landeloozen heeft het Huis gezegd, dank zij den Republikeinen; doch de democratische Senaat heeft er een *maar* achter gezet.

St. Louis, 18 Maart. Er viel gisteren namiddag, in de stad Jefferson, een straatgevecht voor tusschen James Hughes, onderopziener van het tuchthuis, en den heer Dozier, vroeger een oppasser der gevangenis, dat uitliep op den bijna oogenblikkelijken dood van beiden. De oorzaak was een oude wrok, die verzwaard was door jongste politieke oneenigheden. Beiden laten huisgezinnen na.

La Crosse, Wis. 19 Maart. Wij hebben dezen morgen berigt ontvangen van eenen zeer uitgestrekten brand, die laatstleden Vrijdag nacht, te St. Paul, Minn., is voorgevallen. Vier en dertig winkels, bevattende manufacturen—, kruideniers—, kleederen winkels enz., werden vernield. Een groote huurtal, toebehoorende aan den heer Singley, brandde ook af. Het verbrandde district is gelegen in de derde straat, tusschen de Jackson en Robert straat. Het verlies wordt geschat op over de $ 100,000. De brand wordt gedacht het werk eens brandstichters te zijn.

Sparta, Wis. 20 Maart. Er viel Zondag morgen, een vernielende brand voor te Black River Falls, Jackson co., die drie en veertig gebouwen vernielde, waaronder de Jackson County Banner. Al de winkels in de stad, behalve een, toebehoorende aan F. T. Parsons, werden vernield. Daar de brand op twee verschillende plaatsen te gelijk ontdekt werd, denkt men dat hij het werk eens brandstichters is geweest. Verlies geschat op tusschen de $ 30,000 en $ 40,000.

Milwaukee, 20 Maart. Heden voormiddag, ten half twaalf ure, brak een brand uit in den top van het gebouw op den zuid oostelijken hoek der Oostwater en Wisconsin straat, gebruikt door het Union Railroad ticket kantoor, en weldra stond het gansche gebouw in vlammen, en deelde het vuur zich aan de belendende gebouwen mede.

De gebouwen op dezen hoek zijn allen goedkoope, houten huurhuizen, en brandden daarom zeer vlug. Een klein gebouw in de Mainstraat, naast Andersons confectionery winkel, vatte ook vuur van de vallende vonken, en brandde, toen wij het verlieten, zoo hevig, dat het waarschijnlijk geheel zal afbranden. Te half twee waren de bewoners der gebouwen in de Wisconsin straat, tusschen de Oostwater en Mainstraat, allen aan het verhuizen, en ook een aantal in de Oostwater straat.

Op dien tijd hadden twee gebouwen in de Oostwaterstraat in brand gestaan en een derde stond in brand.

21 Maart. Sedert ons eerst berigt heeft zich de brand verspreid, zuidelijk in de Oost Waterstraat, tot aan Uncle Ben's hoedenwinkel, en in de Wisconsin straat Oostelijk tot aan Cook & Co's fruitwinkel. Op deze punten is de brand gebluscht, en zal geene verdere schade meer doen.

In het geheel zijn er ongeveer 28 gebouwen afgebrand, met inbegrip van keeten (shanties) in de steeg, en achter de straatgebouwen. Twaalf verbranden in de Oost Waterstaat, en de rest waren schuren enz. achter de huisen.

Het schijnt het algemeene gevoelen te zijn, dat de meeste huizen hadden kunnen gered worden, maar dat de brandspuitgasten blijde waren die te zien brand en. Wij weten niet of zij wel zeer te berispen zijn, als dat zoo is. De gebouwen waren allen van hout, en niet een boven de twee verdiepingen hoog. Het verlies zouden wij denken niet ver van de $ 20,000 te zullen zijn — *M. Wisconsin.*

Boston, 21 Maart. Gisteren kwam hier het schip *Ariel* aan, met een gedeelte der equipage (bestaande uit zes en zestig personen) van de deensche oorlogsbrik Mondergo, die den 23 Januarij op zee gezonken is. De brik ging te gronde met een gedeelte der equipage nog aan boord. Zij voer van China naar Liverpool.

New York, 21 Maart. De oestersloep E. L. Johnson, van Islip, L. I, werd heden in den vroegen morgen verlaten in de baai gevonden, en bij onderzoek bleek het, dat de kapitein en de matrozen, George Burr, Smith Watts en Olivier Watts door de rivierroovers vermoord waren. Het vaartuig was bedekt met bewijzen van deze ijselijke daad, die ongetwijfeld gepleegd was, met het doel om de som van $ 500 in geld te bekomen, die zich aan boord bevond.

ONHERROEPELIJK

hebben wij besloten, over de kerkelijke zaken van Milwaukee niets meer te plaatsen. Zij, die hunne daarover ingezonden stukken willen zien publiek gemaakt, kunnen niet beter doen, dan deselven afzonderlijk te laten drukken, waartoe wij onze hulp met alle bereidvaardigheid willen verleenen.

MARKTPRIJZEN.

Wekelijksch verbeterd door Bacot & Spraugers.

Sheboygan, Wis., den 28 Maart, 1860.

Blanke Winter Tarwe,	℔ bushel	$ 0,90	@ 1,05
Roode W..en Z. Tarwe,	,, ,,	– 0,75	@ 0,90
Rogge,	,, ,,	– 0,50	@ 0,60
Gerst	,, ,,	– 0,45	@ 0,55
Haver	,, ,,	– 0,25	@ 0,28
Ind. Koren,	,, ,,	– 0,50	@ 0,60
,, ,, in Aren,	,, ,,	– 0,25	@ 0,30
Witte Boonen,	,, ,,	– 0,80	@ 0,87
Erwten,	,, ,,	– 0,50	@ 0,56
Aardappelen,	,, ,,	– 0,28	@ 0,30
Gras Zaad,	,, ,,	– 1,75	@ 2.00
Droege Appels	,, ,,	– 2.75	@ 0,00
Groene Appels,	℔ barrel	– 0 00	@ 0,00
Spek [mess]	,, ,,	– 0,00	@ 0.00
Zout	,, ,,	– 1,37	@ 0,00
Wit Visch,	,, ,,	– 3,00	@ 0,00
Winter Tarwe meel.	,, ,,	– 5,50	@ 6 00
Meel extra 2de kwaliteit,	,, ,,	– 3.75	@ 4,25
,, super fijn,	,, ,,	– 3.00	@ 3 25
Roggemeel,	,, ,,	– 1,50	@ 2 00
Boekweitmeel,	,, 100lbs.	– 0,00	@ 1.50
Ind. Koren meel,	,, ,,	– 1.20	@ 2.00
Vleesch	,, ,,	– 3,00	@ 7,00
Spek	,, ,,	– 0,06	@ 0,07
Boter.		– 0 11	@ 0,00
Geslagte Varkens,	,, ,,	– 4.20	@ 0,00
Hammen,	,, ,,	– 0,07	@ 0,09
Eijeren	per dozijn	0.08	@ 0.10
Timmerhout	,, M	– 6,00	@ 10,00
Shingles	,, ,,	– 1.25	@ 1.50
Hooi	,, ton	– 10.00	@ 11 00
Hout,	,, cord	– 1,25	@ 0,00

Advertentien.

dank, dat wij rijk zijn. Maar hoe vondt gij hem eindelijk?"

"Zeer eenvoudig door een middel, dat wij reeds lang hadden moeten beproeven. Ik ging naar de policie, sprak met den directeur, beloofde een paar ducaten aan hem, die onze luidjes voor ons opspoordde, en naauwelijks twee uren later kon ik mijne ducaten aan eenen policiedienaar kwijt worden."

"Dat is heerlijk, Pieter! Nu nog dien notaris Seijbel. Gij had ook te gelijker tijd naar hem moeten vragen. Duizend gulden wilde ik geven, als ik den spitsboef kon opsporen."

"Zoo veel is niet noodig, Jonathan!" antwoordde Pieter lagchend. "Ik heb hem ook al, den spitsboef van eenen notaris."

"Onmogelijk, Pieter!"

"Welnu, dan zal ik u het geloof wel in de hand moeten geven," zeide Pieter. "Hij staat in de voorkamer, als gij hem spreken wilt."

"Mijn hemel, Pieter, gij overhoopt mij met verrassende nieuwstijdingen; hoe vondt gij ook dezen?"

"O, mijnen sluwen man van de policie waren de twee ducaten goed bevallen, en ik opende hem het uitzigt op een paar andere. Een uur daarna was onze notaris gevonden."

"Dat noem ik gelukkig! En toen?"

"Toen vertrok ik naar zijnen toestand, en hoorde, dat hij zich in de armoedigste omstandigheden bevond."

"En toen, Pieter? En toen?"

"Toen nam ik mijnen wijzen man tot wegwijzer, en begaf mij naar mijnheer Seijbel, deelde hem mede, dat zekere rijke heer, de heer Knievel uit Suriname, hem naar iets wenschte te vragen, gaf hem ook uitzigt op eenige ducaten, en deed op nieuw de opmerking, dat ducaten eene wonderbare uitwerking hebben. Mijnheer Seijbel toonde zich oogenblikkelijk bereid, mij te begeleiden, en — hij staat daar buiten te wachten."

"Herkende hij u niet, Pieter?"

"Bewaar! Zoo weinig als hij u herkennen zal. Twaalf jaren onder de keerkringen veranderen de gezigten."

"Welaan, breng hem dan binnen, Pieter. Wij moeten beproeven hem tot bekentenis te brengen; want zonder hem vermogen wij niets tegen de Mappels. Breng hem binnen, Pieter!"

Pieter haalde den notaris. Mijnheer Seijbel had nooit een bijzonder aanbevelend uiterlijk gehad, doch thans had hij waarlijk iets afschrikkends, als een beeld der ellende, der armoede, des verval. Jonathan mat hem met eenen doordringenden blik, schoof hem eenen stoel toe, en vraagde toen kort af. "Kent gij mij, mijnheer?"

"Ik denk mijnheer Knievel! Zeidet gij niet zoo, mijnheer?"

"Juist," antwoordde Jonathan te vreden gesteld, want hij bemerkte wel, dat Seijbel hem niet herkend had. "Hoor mij aan. Ik had in Suriname eenen vriend, die zich niet in de beste omstandigheden bevond. Hij heette Monkenwijk, Jonathan Monkenwijk. Herinnert gij u dien naam?"

"Ja, ik herinner mij dien, zeer goed herinner ik mij dien," antwoordde de Notaris levendig. "Ik wilde, dat hij hier was."

"Waarom wenscht gij dat?"

"Omdat ik hem rijk wilde maken! — Rijk, mijnheer! Zoo rijk, als de heeren David en Philip Mappel zijn. ..., dat wilde ik, en de Mappels zouden mij heeren kennen, die schurken."

"Ah, ik zie, dat wij het wel eens zullen worden, mijnheer Seijbel!" zeide Jonathan. "Mijn vriend deelde mij ten opzigte der heeren Mappel eenige onderdelingen dingen mede; hij beweerde zelfs, dat de heeren Mappel hem om zijn gansch vermo-

dubbelden zich, en alles ging voortreffelijk, tot geheel onverwachts mijn vaderlijke vriend zeer zwaar ziek werd. Wij haalden de beste artsen uit Paramaribo en de gansche omstreek; al onze zwarten baden om de herstelling van hunnen goeden heer, Pieter en ik pasten hem met onvermoeide zorgvuldigheid op, maar — onze vurige wenschen en gebeden werden niet verhoord worden! God had het anders besloten. — De heer Knievel stierf en wij weenden bij zijn graf. Mij was het als of ik ten tweedemaal eenen dierbaren vader verloren had."

"Arme Jonathan!" zeide de heer Beukelaar vol deelneming, toen Jonathan, van aandoening overstelpt, ophield. — "En zoo kwam het dan, dat gij op de plantagie overtollig werd; de erven gaven u uw afscheid; gij moest naar Europa terugkeeren! Welnu dan, ook hier hebt gij immers eenen vaderlijken vriend, die u hartelijk lief heeft, Jonathan! Geef mij de hand, mijn lieve jongen!"

"Dank u, mijnheer Beukelaar," zeide Jonathan, toen hij den ouden heer vurig en hartelijk de hand had gedrukt. "Dank u voor uwe liefde! Doch wat de omstandigheden betreft, dan ging het daarmede toch een weinig anders, dan gij vermoedt. Op den dag na de begrafenis van mijnen tweeden vader, kwamen er geregtspersonen uit Paramaribo met het testament, dat mijnheer Knievel een jaar voor zijnen dood daar had nedergelegd, en de gouverneur zelf vergezelde hen. Er werd bevel gegeven, allen die tot de plantagie behoorden te verzamelen; zij kwamen in de groote zaal, waar wij zoo menig schoon feest gevierd hadden, en hier nu, toen al les aanwezig waren, opzieners, slaven, mannen en vrouwen, werd het testament geopend. Verbeeld u mijne verrassing, mijne ontroering, mijne dankbaarheid, mijnheer Beukelaar! mijn overleden vaderlijke vriend had mij tot universeel erfgenaam van zijne onmetelijke rijkdommen benoemd, en als het eenigst legaat onzen Pieter eene kort te voren eerst aangekochte naburige schoone plantagie, benevens al wat er bij behoorde, den voorraad, twintig slaven, de voorhanden gelden, en in het algemeen al wat er voor handen was, vermaakt. Mij sprongen de tranen uit de oogen, Pieter snikte als een kind, en onze zwarten — en dit verheugde mij in het binnenste mijner ziel, dankten luid den heer, omdat ik hun nieuwe meester zoude zijn, terwijl de gouverneur ons, Pieter en mij, geluk wenschte, met de liefde van den heer Knievel in zulk eenen hoogen graad gewonnen te hebben."

"Zoo, mijn lieve Jonathan," zeide de heer Beukelaar ontroerd, "als de zaken zoo staan, dan kan ik niet nalaten, er ook mijne gelukwenschen bij te voegen. God zegene u, Jonathan! En ook u, Pieter! Mijn hemel, ik ben geheel overstelpt van ontroering, vreugde en verbazing! Gij zijt dan beiden rijk en hebt mijnen bijstand niet van noode?"

"Niet zoo bijstand, mijnheer Beukelaar," antwoordde Jonathan ..., "maar wel nog altijd uwe genegenheid, uwe vriendschap en liefdevolle deelneming."

"Die hebt gij, Jonathan," zeide de heer Beukelaar en reikte op nieuw zijnen jongen vriend de hand. "Die hebt gij van ganscher harte en van ganscher ziele! En gij niet minder, Pieter, want gij toondet altijd een braaf, getrouw gemoed! Ik verheug mij, kinderen, dat gij uw fortuin in verre landen gemaakt hebt. En welk een geluk, Jonathan! Ik heb van mijnheer Knievel gehoord: hij moet in der daad beduidende rijkdommen hebben nagelaten."

"Dat heeft hij, en ik hoop, dat ik in zijnen geest handelen zal," antwoordde Jonathan.

"Maar hoe komt het, dat gij hier zijt, als

Mengelwerk.

[illegible] VOORWERELD.

De uitdrukking "Mammuth" komt zoo menigvuldig in reis- en landbeschrijvingen voor, [illegible] zij slechts aan weinigen onbekend zijn. [illegible] Men leest [illegible] van het vinden van *Mammuth beenderen* in [illegible] grond of in [illegible] en grotten, en de wonderen der Mammuthgrot [illegible] hebben eene ongehoorde beroemdheid verkregen. En toch zijn er zeer velen, die zich van dit woord geen bepaald begrip kunnen vormen, [illegible] het woord Mammuth van gevleugelde draken met vlammenden adem of andere [illegible] reuzengedrogten droomen, zoo als die de bijgeloovige geest van vroegere eeuwen heeft uitgebroed.

[illegible] een tijd, toen men alle beenderen van [illegible] het oog vallende grootte, die men uit de aarde opgroef, Mammuth beenderen noemde, zij mogten behooren tot welke klasse van dieren zij [illegible]. [illegible] dien tijd [illegible] de museums en verzamelingen van zeldzaamheden dikwijls eene bont door een geworpene menigte van opgegravene beenderen bij een gebragt, [illegible] later de meer vooruitgegane wetenschap eene gansche reeks der ongelijksoortigste [illegible] samenstelde, die, allen lang reeds uitgestorven, door bijzondere namen onderscheiden werden. De naam Mammuth komt van dezen oorspronkelijken bezitter af, eenen reusachtigen olifant, die den thans nog levenden in grootte overtrof en, gelijk men ten minste tot heden geloofde, tijdens het optreden van het menschengeslacht reeds van de aarde verdwenen was.

Men vindt de beenderen en slagtanden dezer dieren in alle deelen van Europa en Asie, zelfs in [illegible] gewesten [illegible], [illegible] er eenmaal [illegible] keerkrings klimaat bestaan had, welke echter, gelijk wij zullen zien, niet geheel juist is. Doch het meest [illegible] vlakten [illegible] tijd was de handel in de gevondene slagtanden, die dikwijls veel grooter en zwaarder, dan die van onze tegenwoordige olifanten zijn, eene hoofdbron van bestaan der ingeborene volkeren. Deze hielden [illegible] slagtanden voor hoornen van ontzaggelijke dieren, die, daar zij dezelven nooit te zien kregen, als [illegible] in welke dus ook na hunnen dood de beenderen gevonden werden. Van deze volkeren [illegible] beeldige dieren bestempelden.

Ook de Chinezen spraken in hunne natuurlijke historie van een onderaardsch reuzendier, dat zij Tien-shu noemen. Volgens hunne beschrijving heeft dit dier de gedaante eener muis met groote hoornen en is veel grooter dan een paard of een buffel.

Zij zeggen dat het geenen staart heeft, van eene donkere kleur is, en eene vreesselijke kracht bezit, die het in staat stelt, wijde holen of gangen [illegible] in welken het zijn leven doorbrengt, daar het het daglicht volstrekt niet verdragen kan. Ofschoon men er lang van sprak, dat men Mammuth dieren geheel versch, met het bloed nog in de aderen, gevonden heeft, is dit duidelijk overdrezen. Doch [illegible] in betrekkelijk verschen toestand gevonden en reeds zoo vele bijzonderheden bijeengebragt, dat men thans aangaande de uitwendige gedaante en den inwendigen bouw derzelven volkomen is ingelicht.

De gelukkigste opgraven wegens het vinden van eenen goed bewaarden Mammuth vinden wij in het berigt des engelschen reizigers Adams, die in het jaar 1807 zoodanigen belangrijken vond naar St. Petersburg bragt. De bijzonderheden dezer ontdekking verhaalt hij op de volgende wijze:

In het jaar 1799 bespeurde een tongusche visscher, aan den mond der Lena, in de ijszee, eene vormelooze, bijna geheel in ijs gehulde massa, van welker eigenlijke natuur hij zich volstrekt geen denkbeeld kon vormen. Zelfs in het volgende jaar, toen er reeds een gedeelte van het ijs gesmolten was, bleef zijne nieuwsgierigheid onbevredigd, tot eindelijk in den daarop volgenden zomer de gansche eene zijde van het bevroren dier, benevens een geweldige slagtand, zigtbaar werd. Doch daar de ijsmassa of veeleer de bevroren aarde, in welke het dier bedolven lag, zich op eene ongenaakbare klip bevond, moest de uitlokkende buit onaangeroerd blijven, en eerst de hitte van vijf somers bewerkte, dat het voorwereldsche oudier zijn steunpunt verloor en donderend op den zandigen oever nederstortte.

Den Tungoes [illegible] slagtanden belangstelling in, van welke hij zich terstond meester maakte. Zij waren niet minder dan 9 voet zes duim lang en wogen te zamen 360 pond.

[illegible] verkocht dien aan den ivoorhandelaar voor 50 roebels. In deze stad hoorde A. Adams twee jaren daarna, van dit voorval en ging het nog op dezelfde plaats liggende dier bezoeken. Doch hieraan hadden reeds menschen en dieren eenen rijken buit gevonden, en het lijk bevond zich in eenen droevig verminkten toestand. De in de nabijheid [illegible] hadden van deszelfs vleesch voeder voor hunne honden gehaald, en ijsbeeren, vossen en wolven hunne maaltijden er van gehouden. Ook eenen voorpoot hadden waarschijnlijk de beeren afgerukt en weggesleept. Aan de overige beenderen bevonden zich de banden nog, die dezelven nog vast bij een hielden. De kop was met eene kraakbeenige huid bedekt, en het desgelijks onbeschadigde oor toonde aan de punt eene digte bos haar. Ook het oog was nog goed bewaard en de oogappel versch en duidelijk.

De hersenen bevonden zich nog in den schedel en waren slechts weinig ingedroogd. Met uitzondering der slagtanden bezat het dier nog alle tanden; doch van zijne lippen was slechts een gedeelte der onderlip te zien, daar zij reeds door roofdieren waren afgeknaagd. De hals was met rijke manen versierd, en desgelijks het nog voorhanden gedeelte der huid met dik, ruig haar bedekt, dat met roodachtige wol vermengd was.

Van de huid was nog zoo veel voorhanden, dat tien man de rest naauwelijks konden wegdragen. Dit haren, die in de nabijheid van het dier in het natte zand verstrooid waren, verzamelde Adams [illegible] eene hoeveelheid van meer dan 30 pond; hij deed verder alle moeite, om de overblijfsels van dezen getuige eens verleden wereldtijdvaks zoo veel mogelijk te redden en verzamelen.

Nadat hij ook nog zoo gelukkig was, de voor twee jaren verkochte slagtanden te bekomen, kocht de Keizer van Rusland het kostbaar geraamte, dat thans onder de belangrijke schatten van het rijke museum te St. Petersburg geteld wordt. Ook het geraamte oog, goed in spiritus bewaard, bevindt zich aldaar, alsmede het grootste gedeelte der huid. Het in een gezette geraamte toont de geweldige hoogte van 9 voet* en heeft tot aan de punt des staarts eene lengte van 16 voet.

*) Als onze lezers zich onzen gewonen olifant voorstellen met slagtanden, die 9½ voet lang en te zamen 360 pond zwaar zijn, dan zullen zij zeer goed begrijpen, dat deze opgaaf geheel fout moet wezen.— Wij laten dezelve voor rekening van *"Die Schule des Volks"*, waaruit wij dit artikel vertaald hebben, en twijfelen niet, of onze lezers zullen zich, de slagtanden tot maatstaf nemende, wel een juister begrip van de geweldige hoogte dezes reuzendiers kunnen vormen.

(Slot volgt.)

☞ Een modegek, die eenen overvloed van diamanten ringen aan had, swaaide eens zijne vingers voorbij eenen boer, in den waan dat hij daardoor eenen geweldigen indruk op dezen maakte.

"Wel," zeide de boer, "ik had liever uwe handen dan uw hoofd. Ik weet wat het beste te gebruiken was."

CALENDER VOOR APRIL 1860.

D. der maand	Dagen der Week.	Zons- Opg. U. M.	Zons- Ond. U. M.	Maangestalten.
1	Zondag	5 44	6 24	
2	Maandag	5 42	6 26	
3	Dingsdag	5 41	6 27	
4	Woensdag	5 39	6 28	Volle Maan, den 5, 's avon. 6 ure 4 min.
5	Donderdag	5 37	6 29	
6	Vrijdag	5 36	6 31	
7	Zaturdag	5 34	6 32	
8	Zondag	5 33	6 33	
9	Maandag	5 31	6 34	
10	Dingsdag	5 30	6 35	
11	Woensdag	5 28	6 36	Laatste Kwart., den 12, 's avon. 8 uur 38 min.
12	Donderdag	5 26	6 37	
13	Vrijdag	5 25	6 38	
14	Zaturdag	5 23	6 39	
15	Zondag	5 22	6 40	
16	Maandag	5 20	6 41	
17	Dingsdag	5 19	6 42	
18	Woensdag	5 17	6 43	Nieuwe Maan, den 21, 's morg. 0 ure, 48 min.
19	Donderdag	5 16	6 44	
20	Vrijdag	5 14	6 45	
21	Zaturdag	5 13	6 46	
22	Zondag	5 11	6 47	
23	Maandag	5 10	6 48	
24	Dingsdag	5 8	6 49	
25	Woensdag	5 7	6 50	Eerste Kwart. den 21, 's morg. 9 ure, 40 min.
26	Donderdag	5 6	6 51	
27	Vrijdag	5 4	6 52	
28	Zaturdag	5 3	6 53	
29	Zondag	5 2	6 54	
30	Maandag	5 0	6 55	

UITMUNTENDE LANDERIJEN

IN DE COUNTIES [DISTRIKTEN] JUNEAU AND ADAMS.

IN DEN

STAAT WISCONSIN.

De volgende te koop aangebodene landerijen behooren tot de best gelegene en rijkste gronden in dit gedeelte des Staats. Zij zijn ruim voorzien van bouw en brandhout, grasvelden, stroomend en bronwater; en bij uitnemendheid geschikt voor landbouw en veeteelt. Zij liggen allen nabij Stations op den La Crosse en Milwaukee Spoorweg, den gewigtigsten handelsweg in den geheelen Staat.

JUNEAU COUNTY.

Towship 15, Noordelijk van Rij 4 Oostelijk.

Sectie [illegible].—N [illegible] qr. n hf van [illegible] en hf van n w qr. - - - [illegible] acres.
Hoog en [illegible] witte eiken bosch, rijke vlakten, schoone grasvelden, benevens - - 40 acres.
Hooiland ten noorden van het boven beschrevene.

Sec. 4.—Z hf van s w qr en n o qr van z w qr. 120 ac.
Best rijk land, volkomen vlak; met wit en ander eikenhout.

Sec 5.—Z hf n o qr en n hf van z o qr. 160 acres.
Diverse soorten van eiken en notenboomenhout, van 10 tot 15 acres goed hooiland.

Sec. 10.—N W qr. Goed witeikenen onderbosch, welig gras. - - - 160 acres.

Sec. 17.—W hf van n o qr. Goed houtgewas, meestal [illegible] eiken, rijk land, welig gras en stroomend water. - - - 80 acres.

Sec. 1[illegible].—Z halfvan z w qr. De helft goed witeiken bosch, de wederhelft onderhoutgewas, rijk en vruchtbaar [illegible] - - - 53 acres.

Sec. 20.—W hf van [illegible] en n h f van z w qr. Uitmuntend vlak, rijk en droog land met burr eik. 160 ac

Township 14, Noordelijk van Rij 5 Oostel.

Sec. 3.—N W. qr van z w qr. - - 40 acres
Sec. 4.—Z O qr, o hf van z w qr, n w qr van [illegible] qr en lots 3 en 10 van n w. qr. - - - [illegible] acres

Deze 400 acres liggen bijeenkander, circa 7 mijlen zuid-westvan Mauston. Het is hoog en vlak land rijk in bronwater, met uitmuntend eiken en notenboomen bosch, en weelderig gras. Onovertroffen voor alle takken van landbouw en veeteelt.

Township 16, Noordelijk van Rij 5 Oostelijk.

Sec. 31.—Z hf van z w qr. - - - 59 acres.
Zuid half goed boomgewas, noord half best hooiland. qualiteit uitmuntend.

Sec. 32.—Z hf van n w qr. Best & rijk land; n hf met goed houtgewas - - - 80 acres.

N O qr van z w qr, z w qr van z w qr, z w qr van z o qr en lot 5 of z o qr van z o qr - - - 159 acres.

Er loopt een beekje door dit land, dat in de Wisconsin rivier uitwatert. Het is rijke lage prairie met eenig eikenbosch en een twintig tal akkers hooiland Uitmuntend voor veeteelt.

Het ligt 6 a 7 mijlen van Mauston, 4 a 5 mijlen van Germantown.

Township 15, Noordelijk van Rij 5 Oostelijk.

Sec. 5.—N W qr van n w qr. }
Sec. 6.—N hf van n o qr. } - 125 acres

40 acres beste prairie, 85 acres wit eiken openings uitmuntende qualiteit.

Sec. 6.—N W. qr. Onovertreffelijke wit- burr en zwart eiken openingen. - - - 122½ acres.

Sec. 8.—Z hf van n o qr en n hf van z o qr. Rijke en vruchtbare burr eiken openingen, hier en daar weinig pijnhout. De weg loopt midden door het land. Volmaakt vlak. - - - - 160 acres.

Sec. 15.—O hf van z o qr. Best prairieland; weinig houtgewas, ten zuiden begrensd door de Lemonwierrivier. - - - - 80 acres.

Sec. 28.—N O qr. Uitmuntende wit eiken openingen, vlak land, welig gras, zwaar en gezond hout. - - - - - 160 acres.

Sec. 28.—N E qr van z w qr, z hf van n w qr, n w qr van z w qr. In hoedanigheid als het z o qr. 160 ac.

Het land in dit Township ligt in de nabuurschap van Mauston, Germantown en Newport, nabij het spoorweg station Lynden.

Township 14, Noordelijk van Rij 6 Oostelijk

Sec. 29.—N E qr van z o qr. Wit en burr eiken openingen, weelderig gras en plantgewas. - 40 acres.

Sec. 31.—Z W. qr van z o qr. Best wit en burr eiken openingen; een klein stroompje gaat door hetzelve. - - - - 40 acres.

Deze landerijen liggen 3 mijlen van Kilbourn City.

Township 14. Noordelijk van Rij 5 Oostelijk.

Sec. 1.—Lots 8, 9, 13 of w hf van n w qr. [illegible] en grasland van de beste soort. Hier en daar burr en zwarte eiken. Een beekje loopt door het zuidelijk gedeelte. - - - - 111⅓ acres

Sec. 1.—Z W qr. Zware en rijke zwarte grond een beekje 5 of 6 voet wijd in het [illegible] gedeelte. Vrij goede hoeveelheid witte, burr en zwart eiken, benevens best hooiland. Uitmuntend voor weide, melkerij en bouwland. - - - [illegible]

Sec. 2.—O hf van n o qr. Burr, witte en zwart eiken openingen. De beek loopt door het zuidelijk deel; best hooiland langs de beek; vruchtbare [illegible] Uitmuntend voor weide en melkerij. - - 114 acres.

Sec. 3.—Lots 1, 7 en 8 in n o qr. [illegible] landhoeve voor veeteelt en melkerij. [illegible] best weide en hooiland. Beek in het zuidelijk gedeelte. - - - - 112[illegible]

Sec. 3.—Lots 3 en 4 in n w qr. Uitmuntend [illegible] hooiland in het zuidelijk deel, goed [illegible] noorden. Goed houtgewas. De beek doorsnijdt het. - - - - - 67⅓ acres.

Sec. 4.—Lots 1 en 2 in n o qr. Twee beekjes doorsnijden het; goed wei, hooi en bouwland, alles van rijke hoedanigheid. - - - 67⅓ acres

Sec. 5.—Lots 9 en 10 in n o qr. Rijke lage prairie; gedeeltelijk met goed houtgewas; best voor de ploeg of voor weide en hooiland. - - - [illegible] acres

Sec. 5.—Z hf van z o qr. Meestal eiken openings. gras rijk en digt, goed voor ploeg of weide. 80 acres.

Sec. 5.—Lots 6 en 11. Beste grond, schoon eikenhout, wit, burr en zwart. Het zuidelijk gedeelte heeft wei en hout, het is meestal prairie. Een beekje doorsnijdt het. - - - [illegible] acres.

Sec. 9.—O hf van z o qr. }
Sec. 10—W hf van z w qr. } Uitmuntend land, gedeeltelijk onder cultuur, weinig houtgewas. Er loopt een stroompje midden door. Vijf minuten gaans van het station Lynden. - - - 161 acres

Sec 12—Z hf van n o qr. Beste grond; burr en zwarte eiken, weelderig gras. - - - [illegible] acres.

Sec 13. O hf van z o qr. Best rijk land; beekje in het zuid oostelijk gedeelte, goed houtgewas. 80 ac.

Sec. 14—N [illegible] qr van n w qr. Goed eikenhout, beste grond. - - - - - 40 acres

Sec. 23—N hf van z o qr. Zware klei, best en zwart eikenhout, rijk land. - - [illegible] acres

Sec. 31.—N W qr van z w qr. Goed bouwland. 40 ac

De landen in township 14 Rij 5 liggen van 2 tot 4 mijlen van Lynden Station.

ADAMS COUNTY.

Township 14, Noordelijk van Rij 6 Oostelijk.

Sec. 12.—Z hf van n e qr. Burr en zwart eiken openings; best en welig gras. Goed bouw en weiland. - - - - - 80 acres.

Sec. 17.—Lot 3 en n hf van z o qr: best land; geheel vlak; burr, wit en zwart eiken opening. Een beekje stroomt door lot 3. Een gedeelte van lot 3 uitmuntend hooiland. - - - 12[illegible] acres

Sec. 20.—N [illegible] qr van n o qr, lot 2 en [illegible] qr. Uitmuntende landhoeve doorsneden [illegible] beekje; zware en rijke grond; wit eiken opening - - - - [illegible] acres.

Sec. 24—Z hf van n w qr. z w qr en [illegible] van n w qr. Best prairieland, westelijk gedeelte bosch. - - - - - [illegible] acres.

Het land in bovengenoemd township ligt nabij de station te Kilbourn City [illegible]

Township 14, Noordelijk van Rij 7 Oostelijk.

Sec 1.—Z hf van n o qr. Rijk land, het een stroompje doorsneden. Hier en daar eikenbosch. 80 ac.

Sec. 2.—Z O qr van n w qr. Burr en wit eiken opening; vruchtbare grond. - - - [illegible] acres

Sec. 12—Z W qr van n o qr, n w qr van z w qr n o qr van z o qr en w hf van z o qr. Meestal burr eiken, hier en daar zwarte eiken opening. Uitmuntend vruchtbaar land. Eene kleine beek in [illegible] qr van z o qr. - - - - - - 200 acres.

Sec. 14—N hf van n o qr. Goed eikenhout, uitmuntend land. - - - - - - 80 acres

Het land in dit township ligt 5 a 8 mijlen van het dorp Oxford.

Totaal - - - - - - - [illegible] acres

De ondergeteekende is eigenaar van verscheidene goede landhoeven in Sauk County, alsmede van dorpslotten in Mauston, Kilbourn City, Newport en Lyndon, en wil tegen lage prijzen en op gemakkelijke voorwaarden verkoopen. Newport ligt 1½ mijl (½ uur gaans) van het spoorweg station te Kilbourn City waar de ondergeteekende dagelijks in zijn kantoor te spreken is. Addresseer voor nadere informatie

G. VAN STEENWIJK,
te Newport, Sauk County, Wisconsin.

Agenten voor den Nieuwsbode.

Amsterdam, Wis.—A. Stehdijk.
Oostburg, Wis.—A. van de Wall.
Sheboygan Falls.—G. P. Felser.
Milwaukee.—J. J. van de Plasch.
Alto, Wis.—J. Landaal.
Chicago, Ills.—F. Paadeloup.
Hope, Ills.—G. van der Syde.
Thornton, Ills.—M. Jansen.
Keokuk, Iowa.—[illegible]
Pella, Iowa.—J. L. Bouwman.
Cincinnati, Ohio.—C. M. Braam.
Cleveland, Ohio.—H. Ochsner.
Green Bay, Wis.—J. B. A. Maas.
Holland, Mich.—Isaak Cappon.
Kalamazoo, Mich.—J. Van Landegend.
Grand Haven, Mich.—B. van Beek.
Grand Rapids, Mich.—[illegible]
Rochester, N. Y.—A. de Vos, Az.
Albany, N. Y.—J. Wolf.
New York City.—Mr. W. F. Otten.
Paterson, New Jersey.—L. Kath.

Zij die wenschen in te teekenen, kunnen zich slechts bij bovengenoemde agenten aan te melden, of het geld (in goede bankbiljetten) à TWEE DOLLARS per jaar, in eenen brief te sluiten, met duidelijke opgave van naam en adres, en denzelven te zenden aan

A. POTT,
Sheboygan, Wis.

☞ Agenten worden gevraagd voor de nog open staande plaatsen, werdende ieder en Agent een behoorlijk rabat toegestaan voor zijne moeite.

☞ DE NIEUWSBODE KOST VOOR NEDERLAND $2,50 PER JAAR; $2,00 IN DE ZES MAANDEN; ENKELE NOMMERS 10 CENTS

☞ Kleine sommen gelds, minder dan een dollar, [illegible] EEN en DRIE cents, van laatstgenoemde [illegible]

Zulke stempels [illegible] MEESTERS.

☞ Geboorte-, Trouw- en Doodberigten [illegible] voor 25 Cents.

☞ [illegible] voor het REGISTREREN moet de afzender 5 cents betalen.

---

beiden te gelijk!" vraagde mijnheer Beukelaar. "Hebt gij de plantagien verkocht,"

"Nu, — ja en neen, zoo als men het neemt," zeide Pieter. "Een goed gedeelte des gronds verdeelde Jonathan, schonk aan elk zwart slavenhuisgezin en aan elken ongehuwden slaaf een voldoend stuk lands tot zijn onderhoud, verplantste hunne hutten daarheen, en ten slotte, laatstleden Kersmis, schonk hij aan het gansche zwarte geslacht de vrijheid. Ik kon natuurlijk ook niet anders, dan zijn voorbeeld volgen. Op Nieuwjaar voerden wij het tweede bedrijf van dit blijspel op mijne plantagie op. De rest van beide plantagien, landerijen, gebouwen, machines enz. werden verkocht en — daar zijn wij."

"Aan alle slaven de vrijheid en land daarbij geschonken!" riep de heer Beukelaar uit. "Maar dat is een ontzaggelijk verlies!"

"O neen, mijnheer, het is eene winst voor mij!" antwoordde Jonathan snel. — "Ik zelf heb er mijne vrijheid door verkregen, en als ik aan de vreugde der armen [illegible] dank, toen hunne slavenketen [illegible], als ik mij herinner, hoe [illegible] door mijne kleine [illegible] werd, dan zegen ik en zal altijd zegenen het uur, waarin God mij de gedachte ingaf, de mijn eigene slaven tot vrije menschen te verklaren. Het was een schoon kersfeest, misschien het schoonste in mijn leven.

"Doch uw rijkdom zal door dit kersfeest niet weinig gedund zijn," meende de heer Beukelaar.

"De grootste rijkdom is die, welken men als tevredenheid in zijn hart draagt," hernam Jonathan glimlagchend. — "En overigens — vraag het Pieter maar. Hij zal u zeggen, dat wij niettegenstaande dat alles, nog zeer in overvloed zwelgen kunnen. Mijnheer Knievel had zware kapitalen op interest uitgezet, en onze plantagien werden goed betaald. Neen, neen, mijnheer Beukelaar, vrees niets.— Wij zullen het toekomstig kersfeest getroost te gemoet zien; het ontbreekt ons niet aan middelen, om nog regt vele tranen te droogen, en vele armen en bedrukten vrolijk te maken. En nu, mijnheer, eenige vragen. Hebt gij nooit van eenen ouden klerk mijns vaders gehoord, van den eerlijken van der Haan?"

"Nooit, Jonathan."

"En ook niet van zijne voormalige brave huishoudster, Liese Crabet?"

"Nooit, Jonathan. Hoe zoude ik dat?"

"O ja, dat was wel mogelijk geweest," antwoordde Jonathan; "want voor ik naar Suriname ging, schreef ik aan Van der Haan, dat hij zich aan u moest wenden, in geval hij of Liese ooit vriendelijken bijstand noodig hadden."

"Hij heeft zich nooit tot mij gewend, Jonathan."

"Welnu, dan zullen wij hopen, dat het beiden, hem en haar, goed gaat. Maar nu nog eene laatste vraag: hoe gaat het met de Mappels te Amsterdam?"

"Die schurken, die u bedrogen hebben, Jonathan? Welnu, zoo veel ik weet, nog juist als anders. Ten minste hebben mijne correspondenten uit Amsterdam niets bijzonders ten opzigte van hen gemeld, hetgeen gewis geschied zou zijn, als er eenige verandering was voorgevallen."

"Welaan dan, dan moeten wij juist met eigene oogen zien en zoeken," zeide Jonathan. "Morgen zullen wij naar Amsterdam gaan, niet waar, Pieter?"

Pieter knikte, maar de heer Beukelaar wilde er niets van hooren. Jonathan liet zich echter niet van zijn stuk brengen.

"Wij komen terug," zeide hij met diepen ernst. "Doch eer ik iets anders doe, moet ik eenen heiligen pligt vervullen, en de Heer zal zijnen knecht niet nalatig vinden! Voor 's hands echter geen woord aan uwe correspondenten te Amsterdam van mijne terugkomst. Ik kom als mijnheer Knievel terug, en tot dat het uur der vergelding geslagen heeft, moet niemand kunnen raden, wie zich onder dien naam verbergt."

De heer Beukelaar zag wel in, dat het besluit zijns jongen vriends onherroepelijk was, en drong dus ook niet verder op zijn blijven aan. Den volgenden morgen reisden Jonathan en Pieter naar Amsterdam, en namen aldaar hunnen intrek in een der voornaamste logementen. De nachtlijst bevatte den anderen dag als aangekomen de namen: "Mijnheer Knievel en begeleiding uit Suriname." Niemand kon denken, dat Jonathan Monkenwijk onder dezen naam in zijne vaderstad was teruggekeerd.

HET ZEVENDE HOOFDSTUK.

MIJNHEER SEIJBEL.

Het was nog eenige dagen voor kersmis. Buiten dwarrelde de sneeuw in groote vlokken; de stormwind loeide uit het Noordwesten, en weder eens gelijk voor vele jaren, zat Jonathan bij het raam en staarde peinzend in het razen der opgehitste elementen, dat hem zoo levendig aan den vroegeren tijd zijner jeugd en aan het eerste kersfeest herinnerde, hetwelk hij zich werkelijk en levendig was bewust geweest. Die vreugdevolle tijd steeg in frische kleuren voor zijnen geest op, met al deszelfs groote verwachtingen en zorvulde menschen, en hij had er misschien nog over nagedacht en gedroomd, als Pieter hem niet uit het ontwaken zijns in zijne gepeinzen had opgeschrikt. Doch Pieter trad haastig de kamer binnen, schudde de sneeuw van zijnen hoed en zijne kleederen, en riep luid: "Victoria, Jonathan! Wij hebben hen! Maar wat is het? Gij ziet er droevig en somber uit."

"Neen, neen, Pieter, ten hoogste een weinig weemoedig," antwoordde Jonathan. "Bekommer er u niet over; ik dacht slechts aan verledene tijden en aan gedane geloften. Maar waarom roept gij Victoria? Hebt gij eindelijk eenig spoor ontdekt?"

"Meer, Jonathan, meer!" antwoordde Pieter. "Hen zelven heb ik!"

"Wien? Den ouden van der Haan?"

"Zeer juist! Den ouden van der Haan, benevens de oude, goede, brave Liese."

"Welk een geluk!" riep Jonathan uit en sprong ten hoogste verblijd op, terwijl hij alle droevige gedachten aan de rivier der vergetelheid overgaf.

"Maar is het wel zeker waar, Pieter? Na al onze vergeefsche nasporingen, al onze verijdelde inspanningen?"

"Ja, ja, eindelijk toch!" zeide Pieter triomferend. "En weet gij, waar zij beiden steken? In eene der afgelegenste straten der afgelegenste voorstad. En weet gij, wat zij doen? Eenen kleinen winkel hebben zij gehuurd en drijven handel in allerlei kleine zaken, in potten en pannen, touw, agurkjes, ijzer en de hemel weet wat."

"En hoe gaat het hun, Pieter? Hoe gaat het hun?"

"Welnu, niet te best, Jonathan. Ik denk, dat uw kersfeest ditmaal zeer heugelijk zal zijn. De eerlijke oude zielen behelpen zich, maar waarlijk karig genoeg. Ik heb bij de buren naar hen gevraagd, en verder niets gehoord, dan lofuitingen en bejammeren, dat zij zoo geheel arm zijn."

"Goed, goed! Pieter! Den Hemel zij